

UREDBA SVETA (ES) št. 597/2009

z dne 11. junija 2009

o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti

(Kodificirana različica)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

sporazum iz leta 1994“) in Sporazum o subvencijah in izravnalnih ukrepih („Sporazum o subvencijah“).

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 133 Pogodbe,

(4) Da bi Skupnost dosegla večjo preglednost in učinkovitost pri uporabi pravil iz Protidumpinškega sporazuma iz leta 1994 oziroma Sporazuma o subvencijah, je potrebno sprejetje dveh ločenih uredb, ki bi dovolj podrobno določili zahteve za uporabo vsakega od teh instrumentov trgovinske zaščite.

ob upoštevanju uredb o skupni ureditvi kmetijskih trgov in uredb, sprejetih v skladu s členom 308 Pogodbe, ki se uporabljajo za blago, izdelano iz kmetijskih proizvodov, ter zlasti določb navedenih uredb, ki omogočajo odstopanje od splošnega načela, da se lahko zaščitni ukrepi na mejah nadomestijo samo z ukrepi, predvidenimi z navedenimi uredbami,

(5) Da bi se zagotovilo ustrezno in pregledno izvajanje pravil iz teh dveh sporazumov, je primerno prenesti njihov jezik v zakonodajo Skupnosti v čim večjem možnem obsegu.

ob upoštevanju predloga Komisije,

(6) Poleg tega je priporočljivo dovolj podrobno razložiti, kdaj se šteje, da subvencija obstaja, v skladu s katerimi načeli se proti njej lahko uvede izravnalni ukrep (zlasti ali je subvencija dodeljena specifično) in v skladu s katerimi merili se izračuna znesek subvencije, proti kateri se lahko uvede izravnalni ukrep.

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Sveta (ES) št. 2026/97 z dne 6. oktobra 1997 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti ⁽¹⁾, je bila večkrat ⁽²⁾ bistveno spremenjena. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno uredbo kodificirati.

(7) Pri določitvi obstoja subvencije je treba prikazati, da je vlada ali katera koli javna organizacija prispevala sredstva na ozemlju države ali da obstaja neka oblika dohodkovne ali cenovne podpore v smislu člena XVI GATT iz leta 1994 in da je podjetju prejemniku to prineslo ugodnosti.

(2) S sklenitvijo urugvajskega kroga večstranskih trgovinskih pogajanj je bila ustanovljena Svetovna trgovinska organizacija („WTO“).

(8) Za izračun ugodnosti za prejemnika, kadar v zadevni državi ni merila tržne uspešnosti, bi bilo treba merilo uspešnosti določiti s prilagajanjem pogojev, ki prevladujejo v zadevni državi, na podlagi dejanskih dejavnikov, ki so v tej državi na voljo. Če to ni izvedljivo, med drugim zato, ker takšne cene ali stroški ne obstajajo oziroma so nezanesljivi, bi se ustrezno merilo uspešnosti moralo določiti tako, da se uporabijo pogoji z drugih trgov.

(3) Priloga 1A k Sporazumu o ustanovitvi WTO („Sporazum WTO“), odobrenemu s Sklepom Sveta 94/800/ES z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti ⁽³⁾, vsebuje med drugim Splošni sporazum o carinah in trgovini iz leta 1994 („GATT iz leta 1994“), Sporazum o kmetijstvu („Sporazum o kmetijstvu“), Sporazum o izvajanju člena VI GATT iz leta 1994 (v nadaljnjem besedilu „Protidumpinški

(9) Zaželeno je, da se določijo jasne in podrobne smernice glede dejavnikov, ki so lahko primerni za ugotovitev, ali je subvencionirani uvoz povzročil znatno škodo ali grozil, da bo povzročil škodo. Pri dokazovanju, da so povzročeno industriji Skupnosti, bi bilo treba posvetiti pozornost učinkom drugih dejavnikov in zlasti prevladujočim tržnim pogojem v Skupnosti.

⁽¹⁾ UL L 288, 21.10.1997, str. 1.

⁽²⁾ Glej Prilogo V.

⁽³⁾ UL L 336, 23.12.1994, str. 1.

- (10) Priporočljivo je, da se opredeli izraz „industrija Skupnosti“ in določi, da so stranke, povezane z izvozniki, lahko izključene iz take industrije, ter da se opredeli izraz „povezan“. Predvideti je treba tudi uvedbo izravnalnih dajatev, ki jih je treba sprejeti v imenu proizvajalcev v regiji Skupnosti, in določiti smernice za opredelitev take regije.
- (11) Treba je določiti, kdo lahko vloži pritožbo glede izravnalne dajatve, vključno z obsegom, v katerem bi jo morala podpreti industrija Skupnosti, in informacijami o subvencijah, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, škodi in vzročnosti, ki bi jih morala taka pritožba vsebovati. Primerno je tudi določiti postopke za zavrnitev pritožb ali pobud za začetek postopka.
- (12) Treba je določiti način obveščanja zainteresiranih strank o informacijah, ki jih organi zahtevajo, in način, po katerem bi imele zadostne možnosti, da predstavijo vse ustrezne dokaze in branijo svoje interese. Zaželeno je tudi, da se jasno določijo pravila in postopki, ki jih je treba upoštevati med preiskavo, zlasti pravila, na podlagi katerih se morajo zainteresirane stranke javiti, predstaviti svoje poglede in predložiti informacije v določenih rokih, če naj bi se taki pogledi in informacije upoštevali. Primerno je tudi določiti pogoje, v skladu s katerimi imajo zainteresirane stranke lahko dostop do informacij, ki jih predložijo druge zainteresirane stranke, ali dajo k njim svoje pripombe. Države članice in Komisija bi morale sodelovati pri zbiranju informacij.
- (13) Treba je določiti pogoje, v skladu s katerimi se lahko uvedejo začasne dajatve, vključno s pogoji, v skladu s katerimi se začasne dajatve lahko uvedejo ne prej kakor 60 dni in najpozneje devet mesecev po začetku. Komisija lahko take dajatve v vsakem primeru uvede le za obdobje štirih mesecev.
- (14) Treba je določiti postopke za sprejem zavez za odpravo ali kompenzacijo subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in škode namesto uvedbe začasnih ali dokončnih dajatev. Primerno je tudi določiti posledice kršitve ali odstopa od zavez in da je možno uvesti začasne dajatve ob sumu kršitve ali kadar je potrebna nadaljnja preiskava, da se dopolnijo ugotovitve. Pri sprejetju zavez bi bilo treba paziti, da predlagane zaveze in njihovo uresničevanje ne vodijo v protikonkurenčno obnašanje.
- (15) Zdi se primerno omogočiti tudi umik zaveze ter uporabo dajatve z enim samim pravnim aktom. Treba je tudi zagotoviti, da se postopek umika konča v roku, ki je običajno dolg šest mesecev, v nobenem primeru pa ne več kot devet mesecev, da se zagotovi pravilno izvrševanje veljavnega ukrepa.
- (16) Treba je določiti, da bi se morali primeri ne glede na to, ali so sprejeti dokončni ukrepi ali ne, navadno zaključiti v 12 mesecih, nikakor pa ne pozneje kakor v 13 mesecih od začetka preiskave.
- (17) Preiskavo ali postopek bi bilo treba zaključiti, kadar se ugotovi, da je znesek subvencije *de minimis*, ali, zlasti ob uvozu s poreklom iz držav v razvoju, če je obseg subvencioniranega uvoza ali škode zanemarljiv, in primerno je določiti ta merila. Kadar se nameravajo uvesti ukrepi, je treba določiti zaključek preiskav in določiti, da bi moral biti znesek ukrepov manjši od zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, če bi tak manjši znesek odpravil škodo, ter določiti metodo za izračun ravni ukrepov pri vzorčenju.
- (18) Treba je omogočiti retroaktivno pobiranje začasnih dajatev, če se to zdi primerno, in opredeliti okoliščine retroaktivne uporabe dajatev, da bi se izognili preprečevanju oslabitve uporabe dokončnih ukrepov. Treba je tudi določiti, da se dajatve lahko uporabljajo retroaktivno ob kršitvi ali preklicu zavez.
- (19) Treba je določiti, da ukrepi prenehajo veljati po petih letih, razen če pregled ne pokaže, da jih je treba ohraniti. Kadar so predloženi zadostni dokazi o spremenjenih okoliščinah, je treba določiti tudi vmesne preglede ali preiskave, da se ugotovi, ali so povračila izravnalnih dajatev upravičena.
- (20) Kljub temu, da Sporazum o subvencijah ne vsebuje določb o izogibanju izravnalnim ukrepom, obstaja možnost takega izogibanja na podoben, čeprav ne enak način, kakršen je izogibanje protidumpinškim ukrepom. Zato se zdi primerno, da se v tej uredbi sprejme določba proti izogibanju.
- (21) Treba bi bilo pojasniti, katere stranke imajo pravico zaprositi za začetek preiskave proti izogibanju.
- (22) Treba bi bilo tudi pojasniti, katera dejanja sestavljajo izogibanje veljavnim ukrepom. Izogibanja se lahko dogajajo bodisi znotraj ali zunaj Skupnosti. Zato je treba predvideti, da se izvzeta od razširjenih dajatev, ki jih je mogoče odobriti uvoznikom, lahko dodelijo tudi izvoznikom, kadar se dajatve razširjajo zaradi izogibanja, ki se je zgodilo zunaj Skupnosti.

- (23) Primerno je, da se dovoli opustitev izravnalnih ukrepov, kadar obstaja začasna sprememba tržnih pogojev, zaradi katere bi bilo nadaljnje izvajanje takih ukrepov začasno neprimerno.
- (24) Treba je predvideti, da se lahko za uvoz, ki je predmet preiskave, zahteva prijava ob uvozu, da se omogoči poznejša uporaba ukrepov proti takemu uvozu.
- (25) Da se zagotovi pravilno izvajanje ukrepov, bi morale države članice spremljati uvozno trgovino z izdelki, ki so predmet preiskave ali za katere veljajo ukrepi, in znesek dajatev, zbranih v skladu s to uredbo, in o tem poročati Komisiji. Treba je tudi predvideti možnost, da Komisija zaprosi države članice, da ob upoštevanju pravil o zaupnosti posredujejo informacije za uporabo pri nadzoru nad cenovnimi zavezami in pri preverjanju učinkovitosti veljavnih ukrepov.
- (26) Treba je predvideti posvetovanje s Svetovalnim odborom na rednih in posebnih stopnjah preiskave. Odbor bi morali sestavljati predstavniki držav članic, predsedovati pa bi mu moral predstavnik Komisije.
- (27) Primerno je predvideti preveritvene obiske, da se preverijo informacije, predložene glede subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in škode, pri čemer so taki obiski odvisni od prejema ustreznih odgovorov na vprašalnike.
- (28) Nujno je treba predvideti vzorčenje, kadar je število strank ali transakcij veliko, da se omogoči izvedba preiskav v določenih rokih.
- (29) Treba je določiti, da se lahko, kadar stranke ne sodelujejo zadovoljivo, uporabijo druge informacije, da bi prišli do ugotovitev, in da so take informacije lahko manj ugodne za stranke, kakor če bi sodelovale.
- (30) Treba je določiti obravnavo zaupnih informacij, da se ne razkrijejo poslovne ali vladne skrivnosti.
- (31) Nujno je treba določiti primerno razkrivanje bistvenih dejstev in premislekov strankam, ki so upravičene do take obravnave, pri čemer se tako razkrivanje ob ustreznem upoštevanju postopka odločanja v Skupnosti odpravi v roku, ki strankam omogoča, da branijo svoje interese.
- (32) Primerno je določiti upravni sistem, v okviru katerega se lahko predložijo argumenti glede tega, ali so ukrepi v interesu Skupnosti, vključno z interesi potrošnikov, in opredeliti roke, v okviru katerih je treba take informacije predložiti, skupaj s pravicami zadevnih strank do razkritja informacij.
- (33) Skupnost bi morala pri uporabi pravil Sporazuma o subvencijah, da bi ohranila ravnotežje pravic in obveznosti, za katerega si navedeni sporazum prizadeva, nujno upoštevati njihovo razlago, kakršno so dali glavni trgovinski partnerji Skupnosti in kakor se kaže v zakonodaji ali ustaljeni praksi –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Načela

1. Izravnalna dajatev se lahko uvede zaradi kompenzacije kakršne koli neposredno ali posredno dodeljene subvencije za izdelavo, proizvodnjo, izvoz ali prevoz katerega koli izdelka, katerega sprostitev v prosti promet v Skupnosti povzroča škodo.

2. Kadar se izdelki ne uvažajo neposredno iz države porekla, temveč se izvažajo v Skupnost iz vmesne države, se ne glede na odstavek 1 v celoti uporabljajo določbe te uredbe, transakcija oziroma transakcije pa se obravnavajo, kadar je to primerno, kakor da se izvajajo med državo porekla in Skupnostjo.

Člen 2

Opredelitve

Za namene te uredbe:

(a) se šteje, da je izdelek subvencioniran, če prejema subvencijo, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, kakor so določeni v členih 3 in 4. Tako subvencijo lahko dodeli vlada države porekla uvoženega izdelka ali vlada vmesne države, iz katere se izdelek izvozi v Skupnost, ki se v tej uredbi označuje kot „država izvoza“;

(b) „vlada“ pomeni vlado ali kateri koli javni organ na ozemlju države porekla ali izvoza;

(c) „podoben izdelek“ pomeni izdelek, ki je identičen, kar pomeni enak v vseh pogledih obravnavanemu izdelku, če pa takega izdelka ni, drug izdelek, ki kljub temu, da ni enak v vseh pogledih, ima značilnosti, ki so zelo podobne značilnostim obravnavanega izdelka;

- (d) „škoda“ pomeni, razen če ni drugače določeno, znatno škodo za industrijo Skupnosti, grožnjo znatne škode za industrijo Skupnosti ali znatno zaostajanje pri ustanavljanju take industrije in se razlaga v skladu z določbami člena 8.

Člen 3

Opredelevitev subvencije

Za subvencijo se šteje, da obstaja, če:

1. (a) gre za finančni prispevek vlade v državi porekla ali izvoza, in sicer:

(i) kadar ta vladna praksa vključuje neposreden prenos sredstev (na primer nepovratna sredstva, posojila, infuzijo lastniškega kapitala) ali potencialne neposredne prenose sredstev ali obveznosti (na primer garancije za posojila);

(ii) kadar je prihodek vlade, ki je sicer zapadel, opuščen ali ni izterjan (na primer finančne spodbude, kakršni so dobropisi na že plačane davke). V tem pogledu se oprostitev plačila dajatev ali davkov za izvoženi izdelek, ki se plačujejo za podobni izdelek, namenjen domači porabi, ali odpust takih dajatev ali davkov v zneskih, ki ne presegajo nastalih zneskov, ne štejejo za subvencijo, če je taka oprostitve dodeljena v skladu z določbami prilog I, II in III;

(iii) kadar vlada dobavi blago ali storitve, ki niso splošna infrastruktura, ali kupi blago;

(iv) kadar vlada:

— opravi plačila za mehanizem financiranja ali

— zaupa ali ukaže zasebnemu organu, da opravi eno ali več vrst funkcij, opredeljenih v točkah (i), (ii) in (iii), ki so običajno zaupane vladi, in se ta praksa dejansko ne razlikuje od običajnih praks vlad;

ali

- (b) gre za kakršno koli obliko dohodkovne ali cenovne podpore v smislu člena XVI GATT iz leta 1994; in

2. to prinaša ugodnosti.

Člen 4

Subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi

1. Za subvencije veljajo izravnalni ukrepi le, če so specifične, kakor je določeno v odstavkih 2, 3 in 4.

2. Da bi ugotovili, ali je subvencija specifična za podjetje ali industrijo ali za skupino podjetij ali industrij (v nadaljnjem besedilu „nekatera podjetja“) v pristojnosti organa, ki jo dodeljuje, se uporabijo naslednja načela:

(a) kadar organ, ki dodeljuje subvencije, ali zakonodaja, v skladu s katero ta organ deluje, izrecno omeji dostop do subvencije na nekatera podjetja, je taka subvencija specifična;

(b) kadar organ, ki dodeljuje subvencije, ali zakonodaja, v skladu s katero ta organ deluje, določi objektivna merila ali pogoje, ki urejajo upravičenost do subvencije in njen znesek, specifičnost ne obstaja, če je upravičenost samodejna ter se taka merila in pogoji strogo spoštujejo;

(c) če ne glede na nespecifičnost, ki izhaja iz uporabe načel, opredeljenih v točkah (a) in (b), obstajajo razlogi za verjetnost, da je subvencija v resnici specifična, se lahko preučijo drugi dejavniki. Taki dejavniki so: subvencijski program uporablja omejeno število nekaterih podjetij; prevladujoča uporaba s strani nekaterih podjetij; dodelitev nesorazmerno velikih zneskov subvencij nekaterim podjetjem; način, kako organ, ki dodeljuje subvencije, diskrecijsko odloči o dodelitvi subvencije. V zvezi s tem se zlasti preučijo podatki o pogostosti zavrnitev ali odobritev prošenj za subvencije in razlogi za take odločitve.

V točki (b) „objektivna merila ali pogoji“ pomenijo merila ali pogoje, ki so nevtralni, ki ne dajejo prednosti nekaterim podjetjem pred drugimi ter ki so po naravi gospodarni in pri uporabi horizontalni, kakor na primer število zaposlenih ali velikost podjetja.

Merila ali pogoji morajo biti jasno opredeljeni z zakonom, uredbo ali drugo uradno listino tako, da se lahko preverijo.

Pri uporabi točke (c) prvega pododstavka je treba upoštevati obseg razpršenosti gospodarskih dejavnosti v pristojnosti organa, ki dodeljuje subvencije, pa tudi dolžino obdobja, v katerem se izvaja subvencijski program.

3. Subvencija, omejena na nekatera podjetja na imenovanem geografskem območju v pristojnosti organa, ki dodeljuje subvencije, je specifična. Določitev ali sprememba splošno veljavnih davčnih stopenj, ki jo opravi katera koli za to pristojna raven vlade, se za namene te uredbe ne šteje kot specifična subvencija.

4. Ne glede na odstavka 2 in 3 se kot specifične obravnavajo naslednje subvencije:

- (a) subvencije, ki so po zakonu ali dejansko bodisi same po sebi bodisi kot eden izmed drugih pogojev pogojene z opravljanjem izvoza, vključno s tistimi, opredeljenimi v Prilogi I;
- (b) subvencije, ki so bodisi same po sebi ali kot eden izmed drugih pogojev pogojene z uporabo domačega blaga pred uvoženim.

Za namene točke (a) se za subvencije šteje, da so dejansko pogojene z opravljanjem izvoza, kadar dejstva kažejo, da je dodelitev subvencije, čeprav ni zakonsko pogojena z opravljanjem izvoza, dejansko vezana na dejanski ali pričakovani izvoz ali prihodke od izvoza. Zgolj zato, da je subvencija dodeljena podjetjem, ki izvažajo, se subvencija ne more obravnavati kot izvozna subvencija v smislu te določbe.

5. Vsako določitev specifičnosti v skladu z določbami tega člena je treba jasno utemeljiti na podlagi trdnih dokazov.

Člen 5

Izračun zneska subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi

Znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se izračuna glede na ugodnost za prejemnika, ki se ugotovijo v obdobju preiskave o subvencioniranju. Običajno to obdobje zajema zadnje obračunsko leto prejemnika, lahko pa je tudi katero koli drugo obdobje najmanj šestih mesecev pred začetkom preiskave, za katero so na voljo zanesljivi finančni in drugi ustrezni podatki.

Člen 6

Izračun ugodnosti za prejemnika

Glede izračuna ugodnosti za prejemnika se uporabljajo naslednja pravila:

- (a) zagotovitev lastniškega kapitala s strani vlade se ne šteje, da prinaša ugodnosti, razen če se naložba lahko obravnava kot neskladna z običajno investicijsko prakso (vključno z zagotovitvijo tveganega kapitala) zasebnih vlagateljev na ozemlju države porekla in/ali izvoza;

- (b) posojilo vlade se ne šteje, da prinaša ugodnosti, razen če obstaja razlika med zneskom, ki ga podjetje, ki prejme posojilo, plača za posojilo vlade, in zneskom, ki bi ga podjetje plačalo za primerljivo komercialno posojilo, ki bi ga podjetje lahko dejansko dobilo na trgu. V tem primeru je ugodnost razlika med navedenima zneskoma;

- (c) garancija za posojilo s strani vlade se ne šteje, da prinaša ugodnosti, razen če obstaja razlika med zneskom, ki ga podjetje, ki prejme garancijo, plača za posojilo, ki ga zavaruje vlada, in zneskom, ki bi ga podjetje plačalo za primerljivo komercialno posojilo, če ne bi bilo vladne garancije. V tem primeru je ugodnost razlika med navedenima zneskoma, prilagojena za kakršne koli razlike v provizijah;

- (d) dobava blaga ali storitev ali nakup blaga s strani vlade se ne šteje, da prinaša ugodnosti, razen če je dobava opravljena za plačilo, ki je nižje od primernega, ali če je nakup opravljen za plačilo, ki je večje od primernega. Primernost plačila se določi glede na prevladujoče tržne pogoje za zadevni izdelek ali storitev v državi, kjer se dobava ali nakup opravi (vključno s ceno, kakovostjo, razpoložljivostjo, prodajnostjo, prevozom in drugimi pogoji nakupa ali prodaje).

Če v državi izvora ali nakupa za zadevni izdelek ali storitev ni nobenih takšnih prevladujočih tržnih pogojev, ki jih je mogoče uporabiti kot ustrezno merilo uspešnosti, veljajo naslednja pravila:

- (i) pogoji, ki prevladujejo v zadevni državi, se prilagodijo, na podlagi dejanskih stroškov, cen in drugih dejavnikov, ki so na voljo v tej državi, z ustreznim zneskom, ki izraža normalne tržne pogoje, ali
- (ii) kjer je primerno, se uporabijo tržni pogoji, ki prevladujejo na trgu druge države ali na svetovnem trgu in so na voljo uporabniku.

Člen 7

Splošne določbe o izračunu

1. Znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se določi na enoto subvencioniranega izdelka, ki se izvažajo v Skupnost.

Pri določitvi tega zneska se od celotne subvencije lahko odštejejo naslednji elementi:

- (a) kakršna koli pristojbina za vlogo ali drugi stroški, ki so potrebni za izpolnitev pogojev za subvencijo ali za pridobitev subvencije;

(b) izvozni davki, carine ali druge dajatve, ki se zaračunajo pri izvozu izdelka v Skupnost, ki so posebej namenjeni izravnavi subvencije.

Kadar zainteresirana stranka zaprosi za takšen odbitek, mora dokazati, da je njena prošnja upravičena.

2. Kadar se subvencija ne dodeli z navedbo izdelanih, proizvedenih, izvoženih ali prevažanih količin, se znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, določi z dodelitvijo vrednosti celotne subvencije, kakor je primerno, za raven proizvodnje, prodaje ali izvoza zadevnih izdelkov med obdobjem preiskave o subvencioniranju.

3. Kadar se subvencija lahko poveže s pridobitvijo ali prihodnjo pridobitvijo osnovnih sredstev, se znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, izračuna z razširitvijo subvencije na obdobje, ki izraža običajno amortizacijo takih sredstev v zadevni industriji.

Tako izračunani znesek, ki se lahko pripiše obdobju preiskave, vključno z zneskom, ki izhaja iz osnovnih sredstev, pridobljenih pred tem obdobjem, se dodeli, kakor je opredeljeno v odstavku 2.

Kadar se sredstva ne amortizirajo, se subvencija ovrednoti kot brezobrestno posojilo in obravnava v skladu s členom 6(b).

4. Kadar subvencije ni mogoče povezati s pridobitvijo osnovnih sredstev, se znesek ugodnosti, pridobljene med obdobjem preiskave, načelno pripiše temu obdobju in dodeli, kakor je opisano v odstavku 2, razen če nastanejo posebne okoliščine, ki opravičujejo pripis drugemu obdobju.

Člen 8

Opredelitev škode

1. Opredelitev škode temelji na trdnih dokazih in vključuje objektivno preiskavo:

(a) obsega subvencioniranega uvoza in učinka subvencioniranega uvoza na cene na trgu Skupnosti za podobne izdelke in

(b) posledičnega vpliva teh uvozov na industrijo Skupnosti.

2. Kar zadeva obseg subvencioniranega uvoza, se preuči, ali se je znatno povečal subvencionirani uvoz v absolutnih vrednostih ali v razmerju do proizvodnje ali porabe v Skupnosti. Kar zadeva učinek subvencioniranega uvoza na cene, se preuči, ali so se znatno nelojalno nižale cene zaradi subvencioniranega uvoza v primerjavi s ceno podobnega izdelka industrije Skupnosti oziroma ali učinek takega uvoza drugače bistveno znižuje cene ali znatno preprečuje povišanje cen, do katerega bi sicer prišlo. Vendar pa ni nujno, da je eden ali več navedenih dejavnikov odločilnega pomena.

3. Kadar se opravljajo preiskave o izravnalni dajatvi za uvoz proizvoda iz več držav hkrati, se učinki takega uvoza ocenijo kumulativno le, če se ugotovi, da:

(a) je znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ki je določen glede na uvoz iz vsake države, višji od zneska *de minimis*, opredeljenega v členu 14(5), in da obseg uvoza iz vsake države ni zanemarljiv in da

(b) je kumulativna ocena učinkov uvoza primerna glede na konkurenčne pogoje med uvoženimi izdelki ter konkurenčne pogoje med uvoženimi izdelki in podobnim izdelkom Skupnosti.

4. Preučitev vpliva subvencioniranega uvoza na zadevno industrijo Skupnosti vključuje oceno vseh ustreznih gospodarskih dejavnikov in kazalcev, ki vplivajo na položaj industrije, vključno z: dejstvom, da je industrija še vedno v postopku okrevanja zaradi učinkov prejšnjega subvencioniranja ali dumpinga, velikostjo zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, dejanskim in potencialnim zmanjševanjem prodaje, dobičkov, proizvodnje, tržnega deleža, produktivnosti, donosnosti naložb in izkoriščenosti zmogljivosti, dejavniki, ki vplivajo na cene Skupnosti; dejanskimi in potencialnimi negativnimi učinki na denarni tok, zaloge, zaposlenost, plače, rast, sposobnost povečanja kapitala ali naložb ter v kmetijstvu povečano obremenitvijo vladnih podpornih programov. Ta seznam ni izčrpen niti nima eden ali več navedenih dejavnikov nujno odločilnega pomena.

5. Iz vseh ustreznih dokazov, predstavljenih v zvezi z odstavkom 1, mora biti razvidno, da subvencionirani uvoz povzroča škodo. Zlasti mora biti razvidno, da so obseg in/ali ravni cen, določene v skladu z odstavkom 2, povzročile učinek na industrijo Skupnosti, kakor je opredeljeno v odstavku 4, in da je ta učinek tako velik, da se lahko opredeli kot bistveni učinek.

6. Poleg subvencioniranega uvoza se preučijo tudi znani dejavniki, ki hkrati škodujejo industriji Skupnosti, za zagotovitev, da se škoda, ki jo povzročajo ti drugi dejavniki, ne pripiše subvencioniranemu uvozu v skladu z odstavkom 5. Med dejavnike, ki se v zvezi s tem lahko preučijo, spadajo obseg in cene nesubvencioniranega uvoza, zmanjšanje povpraševanja ali spremembe vzorca porabe, restriktivna trgovinska praksa proizvajalcev iz tretjih držav in proizvajalcev iz Skupnosti ter konkurenca med njimi, razvoj tehnologije ter izvažanje in produktivnost industrije Skupnosti.

7. Učinek subvencioniranega uvoza se oceni glede na proizvodnjo podobnega izdelka industrije Skupnosti, kadar razpoložljivi podatki omogočajo ločeno ugotovitev navedene proizvodnje na podlagi meril kot so proizvodni proces ter prodaja in dobiček proizvajalca. Če taka ločena ugotovitev navedene proizvodnje ni mogoča, se učinki subvencioniranega uvoza ocenijo tako, da se pregleda proizvodnja najbližje skupine ali asortimana izdelkov, vključno s podobnim izdelkom, za katere se lahko pridobijo potrebne informacije.

8. Določitev nevarnosti znatne škode temelji na dejstvih in ne zgolj na domnevah, ugibanjih in oddaljenih možnostih. Sprememba okoliščin, ki bi povzročila razmere, v katerih bi subvencija povzročila škodo, mora biti jasno predvidena in neizogibna.

Pri ugotavljanju obstoja nevarnosti znatne škode je treba med drugim preučiti dejavnike, kot so:

- (a) narava zadevne subvencije ali zadevnih subvencij in trgovinski učinki, ki bi zaradi teh verjetno nastali;
- (b) znatna stopnja povečanja subvencioniranega uvoza na trg Skupnosti, pri čemer se navede verjetnost znatno povečanega uvoza;
- (c) zadostne prosto razpoložljive zmogljivosti izvoznika ali neizogibno znatno povečanje takih zmogljivosti, ki kažejo na verjetnost znatno povečanega subvencioniranega izvoza v Skupnost, pri čemer se upošteva razpoložljivost drugih izvoznih trgov, ki bi lahko prevzeli kakršen koli dodaten izvoz;
- (d) ali gre za uvoz po cenah, ki bi znatno znižal cene ali preprečil povišanje cen, do katerega bi sicer prišlo, in bi zato verjetno povečal povpraševanje po nadaljnjem uvozu, in
- (e) zaloge izdelka, ki je predmet preiskav.

Nobeden od zgoraj navedenih dejavnikov sam po sebi ni nujno odločilnega pomena, vendar pa mora iz celote preučenih dejav-

nikov izhajati, da je nadaljevanje subvencioniranega izvoza neizogibno in da se bo pojavila znatna škoda, če se ne sprejmejo zaščitni ukrepi.

Člen 9

Opredelitev industrije Skupnosti

1. V tej uredbi se pod pojmom „industrija Skupnosti“ razumejo vsi proizvajalci Skupnosti, ki proizvajajo podobne izdelke, ali tisti izmed njih, katerih skupna proizvodnja izdelkov predstavlja pretežen delež, kakor je opredeljeno v členu 10(6), celotne proizvodnje Skupnosti teh izdelkov, razen:

- (a) kadar so proizvajalci povezani z izvozniki oziroma uvozniki ali kadar so sami uvozniki domnevno subvencioniranega izdelka, se lahko pod pojmom „industrija Skupnosti“ razumejo preostali proizvajalci;
- (b) v izrednih okoliščinah se ozemlje Skupnosti za zadevno proizvodnjo lahko razdeli na dva konkurenčna trga ali več in proizvajalci znotraj vsakega trga lahko veljajo za posamično industrijo, če:
 - (i) proizvajalci znotraj takega trga prodajo vso ali skoraj vso svojo proizvodnjo zadevnega izdelka na navedem trgu in
 - (ii) proizvajalci zadevnega izdelka, ki imajo sedež drugje v Skupnosti, ne zapolnijo do znatne stopnje povpraševanja na navedenem trgu.

V takih okoliščinah se lahko šteje, da je škoda povzročena celo, kadar večji del celotne industrije Skupnosti ni prizadet, pod pogojem, da gre za koncentracijo subvencioniranega uvoza na takem izoliranem trgu in da subvencionirani uvoz povzroča škodo proizvajalcem vse ali skoraj vse proizvodnje znotraj takega trga.

2. Za namen odstavka 1 se za proizvajalce šteje, da so povezani z izvozniki ali uvozniki le, kadar:

- (a) eden od njih neposredno ali posredno nadzira drugega ali
- (b) oba neposredno ali posredno nadzira tretja oseba ali
- (c) skupaj neposredno ali posredno nadzirajo tretjo osebo, pod pogojem, da obstajajo razlogi za domnevo ali sum, da ta odnos vpliva na zadevnega proizvajalca, tako da ravna drugače od nepovezanih proizvajalcev.

V tem odstavku se šteje, da en proizvajalec nadzira drugega, kadar je prejšnji pravno ali dejansko v položaju, da slednjega omejuje ali vodi.

3. Kadar se pod industrijo Skupnosti razumejo proizvajalci v določeni regiji, se izvoznikom ali vladi, ki dodeljuje subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, da možnost, da ponudijo zaveze v skladu s členom 13 v zvezi z zadevno regijo. V takih primerih, kadar se ocenjuje interes Skupnosti v zvezi z ukrepi, se posebna pozornost posveti interesu regije. Če primerna zaveza ni takoj ponujena ali če veljajo pogoji, opredeljeni v členu 13(9) in (10), se lahko uvede začasna ali dokončna izravnalna dajatev za celotno Skupnost. V takih primerih se dajatve, če so izvedljive, lahko omejijo na določene proizvajalce ali izvoznike.

4. Za ta člen se uporabljajo določbe člena 8(7).

Člen 10

Začetek postopkov

1. Razen v primerih iz odstavka 8 se preiskava za ugotovitev obstoja, ravni in učinka vsake domnevne subvencije prične s pisno pritožbo katere koli fizične ali pravne osebe ali združenja, ki ni pravna oseba, ki zastopa industrijo Skupnosti.

Pritožba se lahko predloži Komisiji ali državi članici, ki jo nato pošlje Komisiji. Komisija pošlje državam članicam kopijo vsake prejete pritožbe. Šteje se, da je bila pritožba vložena prvi delovni dan po dnevu, ko je bila s priporočeno pošto dostavljena Komisiji ali je Komisija izdala potrdilo o prejemu.

Kadar ima država članica, če pritožba ni bila vložena, zadostne dokaze o subvencioniranju in posledični škodi za industrijo Skupnosti, o takih dokazih takoj obvesti Komisijo.

2. Pritožba iz odstavka 1 vključuje zadostne dokaze o obstoju subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi (če je mogoče vključno z višino), škode in vzročne povezave med domnevno subvencioniranim uvozom in domnevno škodo. Pritožba vsebuje take informacije, ki so v razumni meri na voljo pritožniku glede naslednjega:

(a) identitete pritožnika ter opisa obsega in vrednosti pritožnikove proizvodnje podobnega izdelka v Skupnosti. Kadar je vložena pisna pritožba v imenu industrije Skupnosti, je v pritožbi treba opredeliti industrijo, v imenu katere je bila

pritožba vložena, s seznamom vseh znanih proizvajalcev podobnega izdelka v Skupnosti (ali združenj proizvajalcev podobnega izdelka v Skupnosti) ter, kolikor je mogoče, opis obsega in vrednosti proizvodnje podobnega izdelka v Skupnosti, ki se pripisuje takim proizvajalcem;

(b) popolnega opisa domnevno subvencioniranega izdelka, imena zadevne države ali zadevnih držav porekla in/ali izvoza, identitete vsakega poznane izvoznika ali tujega proizvajalca ter seznama znanih oseb, ki uvažajo zadevni izdelek;

(c) dokazov v zvezi z obstojem, količino, možnostjo uvedbe izravnalnega ukrepa in naravo zadevnih subvencij;

(d) informacij o spremembah in obsegu domnevno subvencioniranega uvoza, učinka tega uvoza na cene podobnega izdelka na trgu Skupnosti ter posledičnega vpliva uvoza na industrijo Skupnosti, kakor so pokazali ustrezni dejavniki in kazalniki, ki vplivajo na stanje v industriji Skupnosti, kakršni so tisti, navedeni v členu 8(2) in (4).

3. Komisija preuči, kolikor je to mogoče, natančnost in primernost dokazov, predloženih v pritožbi, da bi ugotovila, ali obstajajo zadostni dokazi, ki bi upravičili uvedbo preiskave.

4. Preiskava se lahko začne, da bi ugotovili, ali so domnevne subvencije „specifične“ v smislu člena 4(2) in (3).

5. Preiskava se lahko začne tudi v zvezi z vrstami ukrepov, navedenimi v Prilogi IV, če vsebujejo element subvencije, kakor je opredeljeno v členu 3, da bi ugotovili, ali so zadevni ukrepi popolnoma skladni z določbami navedene priloge.

6. Preiskava se ne začne v skladu z odstavkom 1, če ni na podlagi preučitve stopnje podpore ali nasprotovanja pritožbi, ki so ju izrazili proizvajalci podobnega izdelka v Skupnosti, ugotovljeno, da je bila pritožba vložena s strani ali v imenu industrije Skupnosti. Za pritožbo se šteje, da jo je vložila industrija Skupnosti ali da je bila vložena v njenem imenu, kadar jo podpirajo tisti proizvajalci Skupnosti, katerih skupna proizvodnja predstavlja več kakor 50 % celotne proizvodnje podobnega izdelka tistega dela industrije Skupnosti, ki je izrazil bodisi podporo bodisi nasprotovanje pritožbi. Vendar se preiskava ne začne, kadar proizvajalci Skupnosti, ki izrecno podpirajo pritožbo, predstavljajo manj kakor 25 % celotne proizvodnje podobnega izdelka, ki ga proizvede industrija Skupnosti.

7. Razen kadar je sprejet sklep o začetku preiskave, se organi izogibajo objavi pritožbe, katere namen je uvedba preiskave. Vendar Komisija, takoj ko je mogoče, po prejemu pravilno dokumentirane pritožbe v skladu s tem členom in v vsakem primeru pred začetkom preiskave obvesti zadevno državo porekla in/ali izvoza ter jo povabi na posvetovanje, zato da se razjasni položaj glede zadev iz odstavka 2 in doseže sporazumna rešitev.

8. Kadar se Komisija v posebnih okoliščinah odloči, da bo začela preiskavo, ne da bi s strani ali v imenu industrije Skupnosti prejela pisno pritožbo, katere namen je začetek take preiskave, se ta začne na podlagi zadostnih dokazov o obstoju subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, škode in vzročne zveze, kakor je opredeljeno v odstavku 2, ki bi upravičili tak začetek.

9. Dokazi o subvencijah in škodi se obravnavajo istočasno v sklopu odločitve, ali začeti preiskavo ali ne. Pritožba se zavrne, kadar ni zadostnih dokazov o subvencijah, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ali o škodi, ki bi upravičila nadaljevanje postopka za ta primer. Postopki se ne začnejo proti državam, katerih uvoz predstavlja tržni delež pod vrednostjo 1 %, razen kadar te države skupaj ne dosežejo vsaj 3 % porabe Skupnosti.

10. Pritožba se lahko umakne pred začetkom in v tem primeru se šteje, kakor da ni bila vložena.

11. Ko je po posvetovanju očitno, da obstajajo zadostni dokazi, ki upravičujejo začetek postopka, Komisija začne postopek v roku 45 dni po vložitvi pritožbe in objavi obvestilo v *Uradnem listu Evropske Unije*. Kadar so predloženi dokazi nezadostni, je pritožnik, po posvetovanju, o tem obveščen v roku 45 dni od datuma vložitve pritožbe pri Komisiji.

12. V obvestilu o začetku postopkov se napove začetek preiskave, opredeli zadevni izdelek in zadevne države, navede povzetek prejetih informacij in zagotovi, da bodo vse zadevne informacije sporočene Komisiji.

Določijo se roki, v katerih se zainteresirane stranke lahko oglašijo, pisno predstavijo svoja mnenja in predložijo informacije, če naj bodo taka mnenja in informacije obravnavani med preiskavo. Določi se tudi rok, v katerem lahko zainteresirane stranke zaprosijo za zaslišanje pred Komisijo v skladu s členom 11(5).

13. Komisija o začetku postopkov obvesti izvoznike, uvoznike in reprezentativna združenja uvoznikov ali izvoznikov, za katere je znano, da jih to zadeva, državo porekla in/ali izvoza ter pritožnike in, ob dolžnem upoštevanju varovanja zaupnih informacij, zagotovi celotno besedilo pisne pritožbe iz odstavka 1 vsem znanim izvoznikom in organom države porekla in/ali izvoza ter, na zahtevo, drugim vpletenim zainteresiranim strankam. Kadar je število vpletenih izvoznikov posebno visoko, se celotno besedilo pisne pritožbe lahko zagotovi le organom države porekla in/ali izvoza ali ustreznemu trgovinskemu združenju.

14. Preiskava o izravnalni dajatvi ne ovira postopkov carinjneja.

Člen 11

Preiskava

1. Po začetku postopka Komisija v sodelovanju z državami članicami začne preiskavo na ravni Skupnosti. V takšno preiskavo sta zajeta subvencioniranje in škoda, ki se preiskujeta istočasno.

Za reprezentativno ugotovitev se določi obdobje preiskave, ki pri subvencioniranju ponavadi zajema obdobje preiskave iz člena 5.

Informacije, ki se nanašajo na čas po preiskavi, se ponavadi ne upoštevajo.

2. Strankam, ki v okviru preiskave o izravnalni dajatvi prejmejo vprašalnike, se da za odgovor na voljo vsaj 30 dni. Rok za izvoznike začne teči z dnem prejema vprašalnika, za katerega se za ta namen šteje, da je bil prejet en teden potem, ko je bil poslan anketirancu ali posredovan pristojnemu diplomatskemu predstavniku države porekla in/ali izvoza. Ob ustreznem upoštevanju rokov preiskave se lahko odobri podaljšanje 30-dnevnega roka, če lahko stranka takšno podaljšanje na podlagi posebnih okoliščin ustrezno utemelji.

3. Komisija lahko od držav članic zahteva, da pošljejo informacije, države članice pa sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se takšne zahteve izpolnijo.

Zahtevane informacije pošljejo Komisiji, skupaj z rezultati vseh opravljenih pregledov, preverjanj ali preiskav.

Če so to informacije splošnega interesa ali če je za njihovo predložitev zaprosila država članica, jih Komisija posreduje državam članicam, če niso zaupni; če pa so zaupni, posreduje njihov povzetek, ki ni zaupne narave.

4. Komisija lahko od držav članic zahteva, da opravijo vse potrebno preverjanje in preglede, zlasti med izvozniki, trgovci in proizvajalci Skupnosti, ter da opravijo preiskave v tretjih državah, če zadevna podjetja dajo svoje soglasje in če je bila vlada zadevne države o tem uradno obveščena in temu ni ugovarjala.

Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se takšne zahteve Komisije izpolnijo.

Uradniki Komisije so pristojni, da na zahtevo Komisije ali države članice pomagajo uradnikom držav članic pri izvajanju njihovih nalog.

5. Zainteresirane stranke, ki so se javile same v skladu z drugim pododstavkom člena 10(12), so zaslišane, če so v roku iz obvestila, objavljenega v *Uradnem listu Evropske Unije*, pisno zahtevale zaslišanje in pri tem navedle, da so zainteresirane stranke, na katere bo izid postopka verjetno vplival, in da obstajajo posebni razlogi za njihovo zaslišanje.

6. Na zahtevo se uvoznikom, izvoznikom in pritožnikom, ki so se javili sami v skladu z drugim pododstavkom člena 10(12), ter vladi države porekla in/ali izvoza ponudi priložnost, da se sestanejo s strankami, ki imajo nasprotno interese, da se lahko predstavijo nasprotna stališča in nasprotni argumenti.

Pri zagotavljanju takšnih priložnosti je treba upoštevati potrebo po ohranjanju zaupnosti in ustreznost za stranke.

Nobena stranka ni zavezana k udeležbi na sestanku in neudeležba na sestanku ne vpliva na primer zadevne stranke.

Komisija upošteva ustne informacije, zagotovljene na podlagi tega odstavka, če se naknadno pisno potrdijo.

7. Pritožniki, vlada države porekla in/ali izvoza, uvozniki, izvozniki in njihova reprezentativna združenja, uporabniki ter potrošniške organizacije, ki so se sami javili v skladu z drugim pododstavkom člena 10(12), lahko na pisno zahtevo pregledajo

vse informacije, ki so jih dale Komisiji na voljo katere koli stranke v preiskavi, v nasprotju z notranjo dokumentacijo, ki jo pripravijo organi Skupnosti ali njene države članice, če so informacije pomembne za predstavitev njihovega primera, če niso zaupne v smislu člena 29 in če se uporabijo v preiskavi.

Te stranke lahko na takšne informacije odgovorijo, njihove pripombe pa se upoštevajo, če so v odgovoru zadostno utemeljene.

8. Informacije, ki jih predložijo zainteresirane stranke in na katerih se utemeljijo ugotovitve, se, kolikor je mogoče, preverijo glede točnosti, razen v okoliščinah iz člena 28.

9. Za postopke, začete v skladu s členom 10(11), se preiskava, če je to mogoče, zaključi v enem letu. V vsakem primeru se takšne preiskave v vseh primerih zaključijo v 13 mesecih po njihovem začetku na podlagi ugotovitev, sprejetih v skladu s členom 13, za zaveze, ali ugotovitev, sprejetih v skladu s členom 15, za dokončni ukrep.

10. Skozi vso preiskavo daje Komisija državi porekla in/ali izvoza dovolj priložnosti za nadaljnje posvetovanje zaradi pojasnitve dejanskega položaja in dosege sporazumne rešitve.

Člen 12

Začasni ukrepi

1. Začasne dajatve se lahko uvedejo, če:

(a) so se postopki začeli v skladu s členom 10;

(b) je bilo o tem objavljeno obvestilo in če so zainteresirane stranke dobile dovolj priložnosti za predložitev informacij in pripomb v skladu z drugim pododstavkom člena 10(12);

(c) je bila sprejeta začasna pozitivna ugotovitev, da se za uvoženi izdelek uporabljajo subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in da se s tem industriji Skupnosti povzroča škoda, in

(d) je zaradi interesa Skupnosti potrebno posredovanje za preprečitev takšne škode.

Začasne dajatve se ne uvedejo prej kakor 60 dni in ne pozneje kakor devet mesecev po začetku postopkov.

Znesek začasne izravnalne dajatve ne sme presežati skupnega zneska začasno določenih subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, biti pa mora nižji, če bi takšna nižja dajatev zadostovala za odpravo škode industriji Skupnosti.

2. Za zavarovanje začasne dajatve se položi varščina, sprostitve zadevnega proizvoda v prosti promet v Skupnosti pa je odvisna od zagotovitve takšne varščine.

3. Komisija sprejme začasne ukrepe po posvetovanju z državami članicami, v skrajno nujnih primerih pa po obvestilu državam članicam. V slednjem primeru se opravijo posvetovanja najpozneje 10 dni po obvestilu državam članicam o ukrepih, ki jih je sprejela Komisija.

4. Kadar država članica zahteva takojšnje posredovanje Komisije in če so izpolnjeni pogoji iz prvega in drugega pododstavka odstavka 1, Komisija najpozneje v petih delovnih dneh po prejemu zahteve odloči, ali se začasne izravnalne dajatve uvedejo.

5. Komisija nemudoma obvesti Svet in države članice o vsaki odločitvi, sprejeti na podlagi odstavkov 1 do 4. Svet lahko s kvalificirano večino odloči drugače.

6. Začasne izravnalne dajatve se uvedejo za največ štiri mesece.

Člen 13

Zaveze

1. V primeru začasne pritrdilne ugotovitve glede obstoja subvencioniranja in škode, lahko Komisija sprejme ponudbe prostovoljnih zavez, na podlagi katerih:

(a) država porekla in/ali izvoza soglaša, da bo odpravila ali omejila subvencijo ali sprejela druge ukrepe v zvezi z njenimi učinki, ali

(b) se kateri koli izvoznik zaveže, da bo spremenil svoje cene ali prenehal izvažati na zadevno območje, dokler se bodo za takšen izvoz zagotavljale subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, tako da se Komisija po posvetovanju s Svetovalnim odborom prepriča, da so škodljivi učinki subvencij odpravljani.

Začasne dajatve, ki jih uvede Komisija v skladu s členom 12(3), in dokončne dajatve, ki jih uvede Svet v skladu s členom 15(1), se v takem primeru in dokler veljajo take zaveze ne uporabljajo za uvoz zadevnega izdelka, ki ga proizvajajo podjetja, navedena v sklepu Komisije o sprejetju zavez in v vseh nadaljnjih spremembah takega sklepa.

Cene se v skladu s takimi zavezami ne zvišajo za več, kot je potrebno za kompenzacijo zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, hkrati pa se morajo zvišati za manj kot za znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, če bi tako zvišanje zadostovalo za odpravo škode industriji Skupnosti.

2. Zaveze lahko predlaga Komisija, vendar jih nobena država ali izvoznik nista prisiljena sprejeti. Dejstvo, da države ali izvozniki takšnih zavez ne ponudijo ali da ne sprejmejo poziva, naj to storijo, v nobenem primeru ne vpliva na obravnavo primera.

Lahko pa se ugotovi, da je uresničitev grožnje glede škode verjetnejša, če se subvencionirani uvoz nadaljuje. Zaveze se ne zahtevajo ali sprejmejo od držav ali izvoznikov, za katere se ni začasno pritrdilno ugotovilo subvencioniranje in škoda, ki jo takšno subvencioniranje povzroča.

Zaveze se morajo, razen v izjemnih okoliščinah, ponuditi najpozneje do konca obdobja, v katerem se lahko predložijo pripombe v skladu s členom 30(5).

3. Ponujenih zavez ni treba sprejeti, če se zdi njihov sprejem nepraktičen, na primer zaradi prevelikega števila dejanskih ali možnih izvoznikov ali iz drugih razlogov, vključno z razlogi splošne politike. Izvozniku in/ali zadevni državi porekla in/ali izvoza se lahko sporočijo razlogi, na podlagi katerih se predlaga zavrnitev ponudbe zaveze, ponudi pa se jim lahko tudi priložnost za predstavitev njihovih stališč. Razlogi za zavrnitev se opišejo v dokončnem sklepu.

4. Od strank, ki ponudijo zavezo, se zahteva, da zagotovijo različico takšne zaveze, ki ni zaupne narave, tako da se lahko da na voljo zainteresiranim strankam iz preiskave.

5. Če se zaveze po posvetovanju sprejmejo in če v Svetovalnem odboru ni pripomb, se preiskava zaključí. V vseh drugih primerih Komisija nemudoma predloži Svetu poročilo o izidu posvetovanja, skupaj s predlogom za zaključek preiskave. Preiskava se šteje za zaključeno, če Svet v enem mesecu s kvalificirano večino ne odloči drugače.

6. Če se zaveze sprejmejo, se preiskava subvencioniranja in škode ponavadi zaključijo. Ob negativni ugotovitvi glede subvencioniranja in škode obveznost sama po sebi preneha, razen v primerih, ko je takšna ugotovitev predvsem posledica obstoja zaveze. V teh primerih se lahko zahteva, da se zaveza ohrani za primerno obdobje.

Ob pozitivni ugotovitvi glede subvencioniranja in škode se zaveza nadaljuje v skladu s svojimi pogoji in določbami te uredbe.

7. Komisija od vseh držav ali izvoznikov, od katerih je sprejela zaveze, zahteva, da ji v rednih časovnih presledkih pošiljajo informacije v zvezi z izpolnjevanjem takšne zaveze, in da ji dovolijo preverjanje ustreznih podatkov. Neupoštevanje takšnih zahtev se šteje za kršitev zaveze.

8. Če se sprejmejo zaveze od določenih izvoznikov med preiskavo, se za namen členov 18, 19, 20 in 22 šteje, da zaveze začnejo veljati z datumom zaključka preiskave za državo porekla in/ali izvoza.

9. Če katera koli stranka zaveze krši ali prekliče zavezo ali v primeru, da Komisija prekliče sprejem zaveze, se sprejem zaveze, po posvetovanju, s sklepom ali z uredbo Komisije, kakor je primerno, preklicuje in začne veljati začasna dajatev, ki jo je določila Komisija v skladu s členom 12, ali dokončna dajatev, ki jo je določil Svet v skladu s členom 15(1), pod pogojem, da je bila zadevnemu izvozniku ali državi porekla in/ali izvoza, razen če je zavezo preklical izvoznik ali takšna država, dana priložnost za predstavitev stališča.

Katera koli stran ali država članica lahko posreduje informacije o *prima facie* dokazih, iz katerih je razvidna kršitev zaveze. Naknadno ugotavljanje, ali je bila zaveza res kršena, se običajno zaključijo v šestih mesecih, nikakor pa ne kasneje kot v devetih mesecih po ustrezno utemeljeni zahtevi.

Komisija pri nadzoru nad izvajanjem zavez lahko zahteva pomoč pristojnih organov držav članic.

10. Po posvetovanju se lahko začasna dajatev uvede v skladu s členom 12 na podlagi najboljših razpoložljivih informacij, če obstajajo razlogi za domnevo, da se zaveza krši, ali ob kršitvi ali preklicu zaveze, če preiskava, ki je pripeljala do zaveze, še ni zaključena.

Člen 14

Ustavitev postopka brez sprejetja ukrepov

1. Če se pritožba umakne, se postopek lahko ustavi, razen če to ne bi bilo v interesu Skupnosti.

2. Če se po posvetovanju ugotovi, da zaščitni ukrepi niso potrebni, in če se temu v okviru Svetovalnega odbora ne ugovarja, se preiskava ali postopek zaključijo. V vseh drugih primerih Komisija nemudoma predloži Svetu poročilo o izidu posvetovanja, skupaj s predlogom za zaključek postopka. Postopek se šteje kot zaključen, če Svet v enem mesecu s kvalificirano večino ne odloči drugače.

3. Postopek se nemudoma ustavi, če se ugotovi, da je višina subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, *de minimis* v skladu z odstavkom 5, ali če sta obseg dejanskega oziroma možnega subvencioniranega uvoza ali škoda zanemarljiva.

4. Za postopek, uveden v skladu s členom 10(11), se škoda ponavadi šteje za zanemarljivo, če je tržni delež uvoza manjši od zneskov iz člena 10(9). Za preiskave glede uvoza iz držav v razvoju se prav tako šteje obseg subvencioniranega uvoza kot zanemarljiv, če predstavlja manj kakor 4 % skupnega uvoza podobnega izdelka v Skupnost, razen če uvoz iz držav v razvoju, katerih posamični deleži skupnega uvoza predstavljajo manj od 4 %, skupaj predstavlja več kakor 9 % skupnega uvoza podobnega izdelka v Skupnost.

5. Znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se šteje za *de minimis*, če znaša znesek manj kot 1 % *ad valorem*, ob upoštevanju, da je glede preiskav, ki se nanašajo na uvoz iz držav v razvoju, prag *de minimis* 2 % *ad valorem*, če se, v primeru, kadar je znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, nižji od ustrezne stopnje *de minimis* za posamezne izvoznike, za katere se postopki nadaljujejo in se lahko ponovno preverijo v katerem koli naknadnem pregledu, ki se opravi za zadevno državo v skladu s členoma 18 in 19, zaključijo le preiskava.

Člen 15

Uvedba dokončnih dajatev

1. Kadar končno ugotovljena dejstva kažejo na obstoj subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in s tem povzročene škode, in je v interesu Skupnosti, da se zahteva ukrepanje v skladu s členom 31, uvede Svet dokončno izravnalno dajatev na predlog Komisije, ki ga le-ta predloži po posvetovanju s Svetovalnim odborom.

Svet sprejme predlog, razen če v roku enega meseca po tem, ko ga je predložila Komisija, z navadno večino glasov ne odloči, da predlog zavrne.

Kadar veljajo začasne dajatve, se predlog za dokončni ukrep predloži najkasneje en mesec pred prenehanjem veljavnosti takih dajatev.

Ne uvedejo se nobeni ukrepi, če se subvencija ali subvencije ukinejo ali če je dokazano, da subvencije ne zagotavljajo več nobenih ugodnosti zadevnim izvoznikom.

Znesek izravnalne dajatve ne sme preseči ugotovljenega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, vendar mora biti nižji od celotnega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, če nižja dajatev zadošča, da se odpravi škoda, ki se povzroča industriji Skupnosti.

2. Izravnalna dajatev se uvede brez diskriminacije in v ustrezni višini za vsak primer uvoza proizvoda iz vseh virov, za katere je bilo ugotovljeno, da uživajo ugodnost subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in da povzročajo škodo, razen za uvoz iz tistih virov, od katerih so bile sprejete zaveze na podlagi določb te uredbe. V uredbi o uvedbi dajatve se navedejo dajatve za posamezne dobavitelje, če to ni možno, pa za zadevne države dobaviteljice.

3. Kadar Komisija svojo preiskavo omeji v skladu s členom 27, ne sme nobena izravnalna dajatev, ki se uporablja za uvoz od izvoznikov ali proizvajalcev, ki so se javili sami v skladu s členom 27, vendar niso bili vključeni v preiskavo, presežati tehtanega povprečja zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, določenih za zadevne stranke v vzorcu.

Za namene tega odstavka Komisija ne upošteva ničnih zneskov in zneskov *de minimis* subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ter zneskov subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, določenih v okoliščinah iz člena 28.

Individualne dajatve se uporabljajo za uvoz pri vseh izvoznikih ali proizvajalcih, za katere je bil v skladu s členom 27 izračunan individualni znesek subvencioniranja.

Člen 16

Retroaktivnost

1. Začasni ukrepi in dokončne izravnalne dajatve se uporabljajo samo za izdelke, vnesene v prosti promet po začetku

veljavnosti ukrepa, sprejetega v skladu s členom 12(1) ali 15(1), odvisno od primera, ob upoštevanju izjem iz te uredbe.

2. Če se uporablja začasna dajatev, dokončno ugotovljena dejstva pa kažejo na obstoj subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in škode, Svet ne glede na to, ali se bo uvedla dokončna izravnalna dajatev, določi kakšen delež začasne dajatve naj se dokončno pobere.

V ta namen „škoda“ ne vključuje niti znatnega zaostajanja pri ustanavljanju industrije Skupnosti niti grožnjo znatne škode, razen če se ugotovi, da bi iz tega brez začasnih ukrepov nastala znatna škoda. V vseh drugih primerih, ki vključujejo takšno grožnjo ali zaostajanje, se vsi začasni zneski sprostijo, dokončne dajatve pa se lahko uvedejo šele z dnem sprejetja dokončne ugotovitve nevarnosti ali znatnega zaostajanja.

3. Če je dokončna izravnalna dajatev višja od začasne dajatve, se razlika ne pobira. Če je dokončna dajatev nižja od začasne dajatve, se dajatev ponovno izračuna. Če je dokončna ugotovitev negativna, se začasna dajatev ne potrdi.

4. Dokončna izravnalna dajatev se lahko obračuna za izdelke, ki so bili uvoženi za potrošnjo največ 90 dni pred datumom začetka uporabe začasnih ukrepov, vendar ne pred uvedbo preiskave.

Prvi pododstavek se uporablja, pod pogojem,

(a) da je bil uvoz evidentiran v skladu s členom 24(5);

(b) če je dala Komisija zadevnim uvoznikom priložnost za predstavitev njihovih stališč;

(c) če obstajajo kritične okoliščine, v katerih se zadevnemu subvencioniranemu izdelku povzroča škoda, ki jo je težko odpraviti, zaradi velike količine v sorazmerno kratkem času uvoženega izdelka, za katerega se uporabljajo subvencije, proti katerim se lahko na podlagi določb te uredbe uvedejo izravnalni ukrepi, in

(d) če se meni, da je treba za preprečitev ponovitve takšne škode retroaktivno obračunati izravnalne dajatve za ta uvoz.

5. Ob kršitvi ali preklicu zavez se lahko dokončne dajatve zaračunajo za blago, ki je bilo vneseno v prosti promet najpozneje 90 dni pred začetkom uporabe začasnih ukrepov, pod pogojem, da je bil uvoz evidentiran v skladu s členom 24(5) in da se takšno retroaktivno obračunavanje ne uporablja za uvoz, vnesen v prosti promet pred kršitvijo ali preklicem zavez.

Člen 17

Trajanje

Izravnalni ukrep velja samo toliko časa in v takšnem obsegu, ki je nujen, da se odpravijo subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ki povzročajo škodo.

Člen 18

Pregledi glede izteka ukrepov

1. Dokončni izravnalni ukrep se izteče pet let po uvedbi ali pet let po datumu zadnjega pregleda, v katerega sta bila zajeta subvencioniranje in škoda, razen če se med pregledom ne ugotovi, da bi iztek verjetno povzročil nadaljevanje ali ponovitev subvencioniranja in škode. Pregled v zvezi z iztekom ukrepov se uvede na pobudo Komisije ali na zahtevo, vloženo s strani ali v imenu proizvajalcev Skupnosti, ukrep pa velja, dokler ni znan izid takšnega pregleda.

2. Pregled glede izteka ukrepov se začne, če zahteva vsebuje zadostne dokaze, da bi iztek ukrepov verjetno povzročil nadaljevanje ali ponovitev subvencioniranja in škode. Takšna verjetnost se lahko prikaže na primer z dokazom o nadaljnjem subvencioniranju in škodi ali dokazom, da je bila škoda odpravljena delno ali izključno zaradi obstoja ukrepov, ali dokazom, da so okoliščine izvoznikov ali tržni pogoji takšni, da kažejo na verjetnost nadaljnjega škodljivega subvencioniranja.

3. Pri izvajanju preiskav na podlagi tega člena se izvoznikom, uvoznikom, državi porekla in/ali izvoza ter proizvajalcem Skupnosti ponudi priložnost za razširitev, zavrnitev ali predložitev pripomb o zadevah iz zahtevka za pregled, sklepi pa se sprejmejo ob ustreznem upoštevanju vseh pomembnih in pravilno dokumentiranih dokazov, ki se predložijo v zvezi z vprašanjem, ali je verjetno, da bi iztek ukrepov povzročil nadaljevanje ali ponovitev subvencioniranja in škode.

4. Obvestilo o bližnjem izteku ukrepov se objavi v *Uradnem listu Evropske Unije* ob ustreznem času v zadnjem letu obdobja uporabe ukrepov iz tega člena. Nato so proizvajalci Skupnosti upravičeni, da najpozneje tri mesece pred koncem petletnega obdobja, vložijo zahtevek za pregled v skladu z odstavkom 2. Objavi se tudi obvestilo o dejanskem izteku ukrepov iz tega člena.

Člen 19

Vmesni pregledi

1. Lahko se preveri tudi potreba po ohranitvi ukrepov, če je upravičeno, in sicer na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ali, če je od uvedbe dokončnega ukrepa preteklo dovolj

časa, in sicer vsaj eno leto, na zahtevo katerega koli izvoznika, uvoznika ali proizvajalca Skupnosti ali države porekla in/ali izvoza, če zahteva vsebuje zadostne dokaze, ki utemeljujejo potrebo po takšnem vmesnem pregledu.

2. Vmesni pregled se začne, če zahteva vsebuje zadostne dokaze, da ohranitev ukrepov ni več potrebna za kompenziranje subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in/ali da ni verjetno, da bi se škoda nadaljevala ali ponovila, če bi se ukrepi odpravili ali spremenili, ali da veljavni ukrep ne zadostuje oziroma ne zadostuje več za odpravo subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ki povzročajo škodo.

3. Kadar so uvedene izravnalne dajatve nižje od ugotovljene zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se lahko uvede vmesni pregled, če proizvajalci Skupnosti ali katera koli druga zainteresirana stranka predloži, običajno v roku dveh let od začetka veljavnosti ukrepov, zadostne dokaze, da so se izvozne cene po obdobju prvotne preiskave in pred ali po uvedbi ukrepov, zmanjšale ali da ni bilo gibanja cen ali zadostnega gibanja cen pri nadaljnji prodaji uvoženega izdelka v Skupnost. Če preiskava pokaže, da so bile trditve pravilne, se lahko izravnalne dajatve zvišajo, da se doseže povišanje cene, ki je potrebno za odpravo škode. Vendar pa zvišana dajatev ne presega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

Vmesni pregled se tudi lahko uvede po zgoraj navedenih pogojih na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice.

4. Med preiskavami v skladu s tem členom lahko Komisija med drugim preuči, ali so se okoliščine v zvezi s subvencioniranjem in škodo znatno spremenile in ali se z obstoječimi ukrepi dosežajo predvideni rezultati pri odpravi škode, predhodno ugotovljene v skladu s členom 8. V zvezi s tem se v dokončni ugotovitvi upoštevajo vsi pomembni in ustrezno dokumentirani dokazi.

Člen 20

Pospešeni pregledi

Izvoznik, za čigar uvoz velja dokončna izravnalna dajatev, vendar v prvotni preiskavi ni bil individualno preiskan iz drugih razlogov kakor njegove zavrnitve sodelovanja s Komisijo, je na zahtevo upravičen do pospešenega pregleda, s katerim lahko Komisija za tega izvoznika nemudoma določi individualno stopnjo izravnalne dajatve.

Takšen pregled se začne po posvetovanju s Svetovalnim odborom in po tem, ko je bila proizvajalcem Skupnosti dana priložnost za predložitev pripomb.

Člen 21

Nadomestila

1. Uvoznik lahko ne glede na člen 18 zahteva povračilo pobranih dajatev, če se dokaže, da so bile subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi in na podlagi katerih so se plačale dajatve, bodisi odpravljene bodisi znižane na stopnjo, ki je nižja od veljavne dajatve.

2. Za nadomestilo izravnalnih dajatev uvoznik predloži zahtevek Komisiji. Zahtevek se odda prek države članice, na ozemlju katere so bili izdelki sproščeni v prosti promet, v šestih mesecih potem, ko so pristojni organi ustrezno določili višino dokončnih dajatev, ki jih je treba obračunati, ali ko je bil sprejet sklep o dokončnem pobiranju zneskov, zavarovanih zčasno dajatvijo. Države članice zahtevek nemudoma posredujejo Komisiji.

3. Zahtevek za nadomestilo se šteje za ustrezno utemeljenega z dokazili samo, če vsebuje točne informacije o znesku zahtevanega nadomestila izravnalnih dajatev in celotno carinsko dokumentacijo, ki se nanaša na izračun in plačilo takšnega zneska. Za reprezentativno obdobje zahtevek vključuje tudi dokazila o višini subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, za izvoznika ali proizvajalca, za katerega velja dajatev. Če uvoznik ni povezan z zadevnim izvoznikom ali proizvajalcem in takšen podatek ni takoj na voljo ali če ga izvoznik ali proizvajalec nočeta poslati uvozniku, vloga vsebuje izjavo izvoznika ali proizvajalca, da je bil znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, v skladu s tem členom znižan ali odpravljen in da se bodo ustrezna dokazila poslala Komisiji. Če izvoznik ali proizvajalec takšnega dokazila ne predloži v razumnem času, se zahtevek zavrne.

4. Komisija po posvetovanju s Svetovalnim odborom odloči, ali bo zahtevku ugodila in v kakšnem obsegu, ali pa se lahko kadar koli odloči za začetek začasnega pregleda, nakar se podatki in ugotovitve takšnega pregleda, opravljenega v skladu z določbami, ki se uporabljajo za takšne preglede, uporabijo pri odločitvi, ali je nadomestilo upravičeno in v kakšnem obsegu je upravičeno.

Nadomestilo dajatev se običajno izvede v 12 mesecih, nikakor pa ne v več kakor 18 mesecih po datumu predložitve zahtevka uvoznika izdelka, za katerega velja izravnalna dajatev, ustrezno utemeljenega z dokazili.

Države članice odobreno nadomestilo običajno izplačajo v 90 dneh po odločitvi iz prvega pododstavka.

Člen 22

Splošne določbe o pregledih in nadomestilih

1. Ustrezne določbe te uredbe v zvezi s postopki in vodenjem preiskav razen tistih, ki se nanašajo na roke, veljajo za vsak pregled, ki se opravlja v skladu s členi 18, 19 in 20.

Pregledi, ki se opravljajo skladno s členoma 18 in 19, se izvedejo čim hitreje in se običajno zaključijo v 12 mesecih od datuma začetka pregleda. Pregledi na podlagi členov 18 in 19 se v vsakem primeru zaključijo v 15 mesecih od datuma začetka.

Pregledi na podlagi člena 20 se v vsakem primeru zaključijo v devetih mesecih od datuma začetka.

Če se pregled, ki se izvaja na podlagi člena 18, začne medtem, ko v istem postopku poteka pregled na podlagi člena 19, se pregled na podlagi člena 19 zaključi istočasno, kot je zgoraj predvideno za pregled na podlagi člena 18.

Komisija poda Svetu predlog za ukrepanje najkasneje v enem mesecu pred pretekom zgornjih rokov.

Če preiskava ni zaključena v zgoraj navedenih rokih, potem ukrepi:

(a) prenehajo veljati v primeru preiskav v skladu s členom 18;

(b) prenehajo veljati v primeru preiskav, ki se vzporedno izvajajo v skladu s členoma 18 in 19, bodisi kadar se je začela preiskava v skladu s členom 18, medtem ko je v okviru istega postopka potekal pregled v skladu s členom 19, ali kadar so se taki pregledi začeli istočasno, ali

(c) ostanejo nespremenjeni v primeru preiskav v skladu s členoma 19 in 20.

Obvestilo o dejanskem prenehanju veljavnosti ali ohranitvi ukrepov v skladu s tem odstavkom se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Preglede v skladu s členi 18, 19 in 20 začne Komisija po posvetovanju s Svetovalnim odborom.

3. Če pregledi to opravičujejo, organ Skupnosti, pristojen za uvedbo ukrepov, ukrepe razveljavi ali ohrani v skladu s členom 18 oziroma razveljavi, ohrani ali spremeni v skladu s členoma 19 in 20.

4. Če se ukrepi razveljavijo za individualne izvoznike, za državo kot celoto pa ne, se za takšne izvoznike postopki nadaljujejo in se lahko ponovno preiščejo v katerem koli naknadnem pregledu, ki se opravi za zadevno državo v skladu s tem členom.

5. Če poteka pregled ukrepov v skladu s členom 19 ob koncu obdobja uporabe ukrepov, kot so opredeljeni v členu 18, se ukrepi preiščejo tudi na podlagi določb člena 18.

6. Pod pogojem, da se okoliščine niso spremenile, in ob ustreznem upoštevanju členov 5, 6, 7 in 27, Komisija v vseh pregledih ali preiskavah v zvezi z nadomestili, opravljenih v skladu s členi 18 do 21, uporablja enako metodologijo kakor v preiskavi, katere posledica je bila uvedba dajatve.

Člen 23

Izogibanje

1. Izravnalne dajatve, ki se uvedejo na podlagi te uredbe, se lahko razširijo na uvoz podobnih izdelkov bodisi rahlo spremenjenih ali nespremenjenih iz tretjih držav, na uvoz rahlo spremenjenih podobnih izdelkov iz države, za katero veljajo ukrepi, ali na njihove dele, kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom.

2. Izravnalne dajatve, ki ne presegajo preostalih izravnalnih dajatev, uvedenih v skladu s členom 15(2), se lahko razširijo na uvoz iz družb, ki uporabljajo individualne dajatve v državah, za katere veljajo ukrepi, kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom.

3. Izogibanje se opredeli kot sprememba vzorca trgovanja med tretjimi državami in Skupnostjo ali med posameznimi družbami v državi, za katero veljajo ukrepi, in Skupnostjo, ki izhaja iz prakse, postopka ali dejavnosti, za katero ni drugega zadostnega vzroka ali gospodarske utemeljitve, kot je uvedba dajatve, ter kadar obstajajo dokazi o škodi ali o tem, da se popravljalni učinki dajatve spodkopavajo s cenami in/ali količinami podobnega izdelka, in da torej uvoženi podoben izdelek in/ali njegovi deli še vedno koristijo subvencije.

Praksa, postopek ali dejavnost iz prvega pododstavka vključuje, med drugim:

- (a) rahlo spremembo zadevnega izdelka, da se vključi v carinske oznake, ki navadno niso predmet ukrepov, pod pogojem, da sprememba ne povzroči spremembe njegovih bistvenih značilnosti;
- (b) pošiljko izdelka, za katerega veljajo ukrepi, preko tretjih držav in
- (c) reorganizacijo lastnih prodajnih vzorcev in poti izvoznikov in proizvajalcev v državi, za katero veljajo ukrepi, da bi bili njihovi izdelki v Skupnost na koncu izvoženi preko proizvajalcev, za katere se uporabljajo individualne stopnje dajatev, ki so nižje od stopenj, ki se uporabljajo za izdelke proizvajalcev.

4. Preiskave se začnejo v skladu s tem členom na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ali katere koli zainteresirane stranke na podlagi zadostnih dokazov glede dejavnikov, določenih v odstavkih 1, 2 in 3. Začnejo se po posvetovanju s Svetovalnim odborom, na podlagi uredbe Komisije, ki lahko da carinskemu organu tudi navodila, da uvoz registrirajo v skladu s členom 24(5) ali da zahtevajo jamstva.

Preiskave izvaja Komisija, ki ji lahko pomagajo carinski organi, zaključijo pa se v devetih mesecih.

Kadar dejstva, kot so dokončno preverjena, utemeljujejo razširitev ukrepov, to stori Svet, na predlog, ki ga po posvetovanju s Svetovalnim odborom predloži Komisija. Svet sprejme predlog, razen če v roku enega meseca po tem, ko ga je predložila Komisija, z navadno večino ne odloči, da predlog zavrne.

Razširitev začne veljati z datumom, na katerega je bila uvedena registracija na podlagi člena 24(5) ali na katerega so bila zahtevana jamstva. Ustrezne postopkovne določbe te uredbe v zvezi z začetki in vodenjem preiskav se uporabljajo v skladu s tem členom.

5. Za uvoz s strani podjetij, katerim so odobrena izvzeta, registracija na podlagi člena 24(5) ali ukrepi ne veljajo.

6. Zahtevki za izvzeta, ki so jim priložena ustrezna dokazila, se predložijo v rokih, določenih v uredbi Komisije, s katero se začne preiskava.

Kadar se praksa, postopek ali dejavnost izogibanja dogajajo izven Skupnosti, se izvzeta lahko odobrijo proizvajalcem zadevnega izdelka, ki lahko dokažejo, da niso povezani z nobenim proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi, in za katere se ugotovi, da niso vpleteni v izogibanje, kakor je opredeljeno v odstavku 3.

Kadar se praksa, postopek ali dejavnost izogibanja dogajajo v Skupnosti, se izvzeta lahko odobrijo uvoznikom, ki lahko dokažejo, da niso povezani z nobenim proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi.

Te izjeme se odobrijo s sklepom Komisije po posvetovanju s Svetovalnim odborom ali s sklepom Sveta o uvedbi ukrepov in ostanejo v veljavi za obdobje in pod pogoji, določenimi v sklepu.

Če so izpolnjeni pogoji, določeni v členu 20, se izvzeta lahko odobrijo po zaključku preiskave, ki vodi k razširitvi ukrepov.

7. Pod pogojem, da je preteklo najmanj eno leto od razširitve ukrepov in v primeru občutnega števila strank, ki zahtevajo ali bi lahko potencialno zahtevale izvzetje, se Komisija lahko odloči, da sproži pregled razširitve ukrepov. Vsak tak pregled se izvaja v skladu z določbami člena 22(1), kakor se uporabljajo za preglede na podlagi člena 19.

8. Nobena določba tega člena ne preprečuje običajne uporabe veljavnih določb o carinah.

Člen 24

Splošne določbe

1. Začasne ali dokončne izravnalne dajatve se uvedejo z uredbo, pobirajo pa jih države članice v določeni obliki in določeni višini ter v skladu z drugimi merili iz uredbe o uvedbi takšnih dajatev. Takšne izravnalne dajatve se pobirajo tudi neodvisno od carin, davkov in drugih dajatev, ki se običajno uvedejo pri uvozu.

Za noben izdelek ne smejo hkrati veljati protidumpinške in izravnalne dajatve za obravnavanje enih in istih razmer, ki izhajajo iz dumpinga ali iz izvoznega subvencioniranja.

2. Uredbe o uvedbi začasnih ali dokončnih izravnalnih dajatev in uredbe ali sklepi o sprejetju zavez ali o zaključku preiskav ali postopkov se objavijo v *Uradnem listu Evropske Unije*.

Takšne uredbe ali sklepi ob ustreznem upoštevanju varovanja zaupnih podatkov vsebujejo zlasti imena izvoznikov, če je to

mogoče, ali zadevne države, opis proizvoda in povzetek dejstev in premislekov, pomembnih za ugotovitve subvencij in škode. V vsakem primeru se pošlje en izvod uredbe ali sklepa znanim zainteresiranim strankam. Določbe tega odstavka se smiselno uporabljajo za preglede.

3. Posebne določbe, zlasti o skupni opredelitvi pojma poreklo iz Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti⁽¹⁾ se lahko sprejmejo v skladu s to uredbo.

4. V interesu Skupnosti je ukrepe, ki se uvedejo na podlagi te uredbe, po posvetovanju s Svetovalnim odborom, mogoče s sklepom Komisije opustiti za dobo devetih mesecev. Opustitev je mogoče podaljšati za nadaljnjo dobo največ enega leta, če na predlog Komisije tako odloči Svet.

Svet sprejme predlog, razen če v roku enega meseca po tem, ko ga je predložila Komisija, z navadno večino ne odloči, da predlog zavrne.

Ukrepe je mogoče začasno opustiti le v primeru, če se razmere na trgu začasno spremenijo v tolikšni meri, da je malo verjetno, da bi se škoda zaradi opustitve nadaljevala, in pod pogojem, da je imela industrija Skupnosti možnost dati pripombe in so bile te pripombe upoštevane. Ukrepe je mogoče kadar koli in po posvetovanju ponovno uvesti, če razlogi za opustitev ne veljajo več.

5. Komisija lahko, po posvetovanju s Svetovalnim odborom, carinskim organom naroči, da sprejmejo ustrezne ukrepe za evidentiranje uvoza, tako da se ukrepi nato lahko uporabijo proti temu uvozu od datuma takšnega evidentiranja.

Obvezno evidentiranje uvoza se lahko sprejme na podlagi zahtevka industrije Skupnosti, ki vsebuje dovolj dokazov za utemeljitev takšnega ukrepa.

Evidentiranje se uvede z uredbo, v kateri se navedeta namen ukrepa in, če je ustrezno, ocenjeni znesek možnih prihodnjih obveznosti. Obvezno evidentiranje za uvoz ne sme veljati več kakor devet mesecev.

6. Države članice Komisiji mesečno poročajo o uvozu izdelkov, ki so predmet preiskave in za katere veljajo ukrepi, ter o znesku dajatev, pobranih v skladu s to uredbo.

⁽¹⁾ UL L 302, 19.10.1992, str. 1.

7. Ne glede na odstavek 6 lahko Komisija za posamezni primer zaprosi države članice, da ji posredujejo podatke, ki so potrebni za učinkovito spremljanje uporabe ukrepov. S tem v zvezi se uporabljajo določbe členov 11(3) in (4). Za vse podatke, ki jih predložijo države članice na podlagi tega člena, veljajo določbe člena 29(6).

Člen 25

Posvetovanja

1. Vsa posvetovanja, predvidena v tej uredbi, razen posvetovanj iz členov 10(7) in 11(10), potekajo v okviru Svetovalnega odbora, ki ga sestavljajo predstavniki vsake države članice, s predstavnikom Komisije kot predsednikom. Posvetovanja se na zahtevo države članice ali pobudo Komisije začnejo takoj, v vsakem primeru pa v roku, ki dopušča upoštevanje rokov iz te uredbe.

2. Odbor se sestane, kadar ga skliče njegov predsednik. Predsednik državam članicam zagotovi, kakor hitro je mogoče, vsekakor pa najmanj 10 delovnih dni pred sestankom, vse relevantne informacije.

3. Po potrebi se posvetovanje lahko izvede samo pisno. V tem primeru Komisija obvesti države članice in določi rok, v okviru katerega imajo pravico izraziti svoje mnenje ali zahtevati ustno posvetovanje, ki ga organizira predsednik, pod pogojem, da se takšno ustno posvetovanje lahko izvede v roku, ki dopušča upoštevanje rokov iz te uredbe.

4. Posvetovanje se nanaša zlasti na naslednje:

- (a) na obstoj subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in postopke za določitev njihovih zneskov;
- (b) na obstoj in obseg škode;
- (c) na vzročno zvezo med subvencioniranim uvozom in škodo;
- (d) na ukrepe, ki so glede na okoliščine primerni za preprečitev ali odpravo škode, povzročene s subvencijami, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ter na načine in sredstva za uveljavitev takšnih ukrepov.

Člen 26

Preveritveni obiski

1. Komisija, če meni, da je ustrezno, opravi obiske za pregled evidenc uvoznikov, izvoznikov, trgovcev, zastopnikov, proizvajalcev, trgovinskih združenj in organizacij, da preveri predložene informacije o subvencioniranju in škodi. Brez ustreznega in pravočasnega odgovora se preveritveni obisk ne sme izvesti.

2. Komisija lahko po potrebi opravi preiskave v tretjih državah, če pridobi soglasje zadevnih podjetij, če obvesti zadevno državo in če ta preiskavi ne nasprotuje. Kakor hitro Komisija prejme soglasje zadevnih podjetij, obvesti državo porekla in/ali izvoza o imenih in naslovih podjetij, ki jih bo obiskala, in o dogovorjenih datumih.

3. Zadevna podjetja so obveščena o vrsti informacij, ki se bodo preverjale med preveritvenimi obiski, in o vseh dodatnih informacijah, ki jih je treba zagotoviti med takšnimi obiski, čeprav to ne izključuje zahtevkov, predloženih med preverjanjem, za dodatne podrobnosti, ki se zagotovijo v zvezi z dobljenimi informacijami.

4. Komisiji pri preiskavah v skladu z odstavki 1, 2 in 3 pomagajo uradniki tistih držav članic, ki so za to zaprosile.

Člen 27

Vzorčenje

1. V primerih, pri katerih je število pritožnikov, izvoznikov ali uvoznikov, vrst izdelka ali transakcij veliko, se preiskava lahko omeji na:

- (a) sprejemljivo število strank, izdelkov ali transakcij z uporabo vzorcev, ki so statistično veljavni na podlagi razpoložljivih informacij v času izbire, ali
- (b) na največji reprezentativni obseg proizvodnje, prodaje ali izvoza, ki se lahko ustrezno preišče v razpoložljivem času.

2. Za izbor strank, vrst izdelkov ali transakcij na podlagi tega člena je pristojna Komisija, vendar ima prednost izbor vzorca, ki je izbran na podlagi posvetovanja in soglasja zadevnih strank, če se takšne stranke same javijo in dajo v treh tednih po uvedbi preiskave na voljo dovolj informacij, ki omogočajo izbiro reprezentativnega vzorca.

3. Kadar se pregled omeji v skladu s tem členom, se izračuna individualni znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, za vse izvoznike ali proizvajalce, ki prvotno niso bili izbrani in ki predložijo potrebne informacije v rokih iz te uredbe, razen če je število izvoznikov ali proizvajalcev tako veliko, da bi individualni pregledi nepotrebno oteževali in preprečevali pravočasen zaključek preiskave.

4. Če se sprejme odločitev za vzorčenje, vendar nekatere ali vse izbrane stranke do določene stopnje niso pripravljene sodelovati, kar bo verjetno odločilno vplivalo na izid preiskave, se lahko izbere nov vzorec.

Če se znatno nesodelovanje nadaljuje ali če ni na voljo dovolj časa za izbiro novega vzorca, se uporabijo ustrezne določbe člena 28.

Člen 28

Nesodelovanje

1. Če katera koli zainteresirana stranka zavrne dostop do potrebnih informacij ali jih kako drugače ne zagotovi v rokih iz te uredbe ali če znatno ovira preiskavo, se lahko na podlagi razpoložljivih dejstev sprejmejočasne ali dokončne pozitivne ali negativne ugotovitve.

Če se ugotovi, da je katera koli zainteresirana stranka predložila napačne ali zavajajoče informacije, se te prezrejo, uporabijo pa se razpoložljiva dejstva.

Zainteresirane stranke je treba obvestiti o posledicah nesodelovanja.

2. Če odgovor ni bil poslan v računalniški obliki, se to ne šteje za nesodelovanje, če zainteresirana stranka navede, da bi zagotavljanje odgovora v zahtevani obliki predstavljalo nesorazmerno dodatno breme ali povzročilo nesorazmerne dodatne stroške.

3. Če informacije, ki jih predloži zainteresirana stranka, niso v vseh pogledih popolne, se kljub temu ne smejo prezreti, če nobena pomanjkljivost ni takšna, da bi povzročila nepotrebne težave pri sprejemanju zadovoljivo točne ugotovitve, če je bila informacija ustrezno in pravočasno poslana in se lahko preveri ter če je zainteresirana stranka delovala po najboljših močeh.

4. Če se dokaz ali informacija ne sprejmeta, se stranko, ki ju je predložila, nemudoma obvesti o razlogih za to in se ji ponudi priložnost, da v določenem roku zagotovi dodatna pojasnila. Če veljajo pojasnila za nezadovoljiva, se razlogi za zavrnitev takšnega dokaza ali informacije razkrijejo in objavijo v ugotovitvah.

5. Če ugotovitve, vključno z ugotovitvami o višini subvencij, proti katerim se lahko sprejmejo izravnalni ukrepi, temeljijo na določbah odstavka 1, vključno na informacijah iz pritožbe, se, če je to mogoče in ob ustreznem upoštevanju rokov preiskave, preverijo na podlagi informacij iz drugih neodvisnih virov, ki so morebiti na voljo, kot so objavljeni ceniki, uradni statistični podatki o uvozu in statistični carinski podatki ali informacije, pridobljene med preiskavo od drugih zainteresiranih strank. Takšne informacije lahko vključujejo pomembne podatke o

svetovnem trgu ali drugih reprezentativnih trgih, kjer je primerno.

6. Če zainteresirana stranka ne sodeluje ali sodeluje samo delno, tako da zadrži pomembne informacije, je lahko izid za to stranko manj ugoden, kakor bi bil, če bi sodelovala.

Člen 29

Zaupnost

1. Vse informacije, ki so zaupne narave (na primer zato, ker bi njihovo razkritje pomenilo pomembno konkurenčno prednost za tekmeca ali bi imelo znatne škodljive učinke na osebo, ki je informacijo predložila, ali na osebo, od katere je informacijo dobila) in ki jih zaupno predložijo v preiskavo vključene stranke, organi ob ustreznem utemeljitvi obravnavajo kot zaupne.

2. Zainteresirane stranke, ki predložijo zaupne informacije, se zaprosijo, da pripravijo njihov povzetek, ki ni zaupne narave. Ti povzetki so dovolj podrobni, da omogočajo primerno razumevanje bistvene vsebine zaupno predložene informacije. V izrednih okoliščinah lahko stranke navedejo, da takšna informacija ne dopušča povzetka. V takšnih izrednih okoliščinah je treba zagotoviti izjavo o razlogih, zaradi katerih takšen povzetek ni možen.

3. Če se meni, da zahteva po zaupnosti ni upravičena, ali če predložnik informacije te ni pripravljen dati na voljo ali dovoliti njenega razkritja v splošni obliki ali v povzetku, se takšna informacija lahko prezre, razen če se iz ustreznih virov zadovoljivo ne dokaže, da je točna. Zahteve po zaupnosti se ne zavrnejo samovoljno.

4. Ta člen organom Skupnosti ne preprečuje razkritja splošnih informacij, zlasti še razlogov, na katerih temeljijo sklepi, sprejeti v skladu s to uredbo, niti razkritja dokazov, na katere so se oprli organi Skupnosti, če je to potrebno za obrazložitev teh razlogov v sodnih postopkih. Pri takšnem razkritju je treba upoštevati zakoniti interes zadevnih strank, da se ne smejo razkriti njihove poslovne ali državne tajnosti.

5. Svet, Komisija in države članice ali njihovi uradniki ne smejo informacij, prejetih v skladu s to uredbo, za katere je oseba, ki jih je predložila, zahtevala zaupno obravnavo, razkriti brez njenega posebnega dovoljenja. Informacije, izmenjane med Komisijo in državami članicami, ali informacije o posvetovanju v skladu s členom 25 ali o posvetovanju iz členov 10(7) in 11(10) ali notranja dokumentacija, ki jo pripravijo organi Skupnosti ali njenih držav članic, se ne razkrijejo, razen kadar to posebej predvideva ta uredba.

6. Informacije, prejete v skladu s to uredbo, se uporabljajo samo za namen, za katerega so bile zahtevane.

Ta določba ne izključuje uporabe informacij, prejetih v okviru ene preiskave, za namene sprožitve drugih preiskav v okviru istega postopka, v zvezi z istim podobnim izdelkom.

Člen 30

Razkritje

1. Pritožniki, uvozniki, izvozniki in njihova reprezentativna združenja ter država porekla in/ali izvoza lahko zahtevajo razkritje podrobnosti, na katerih temeljijo bistvena dejstva in premisleki, na podlagi katerih so bili uvedeni začasni ukrepi. Zahtevki za takšno razkritje se oddajo pisno, takoj po uvedbi začasnih ukrepov, razkritje pa se opravi čim prej v pisni obliki.

2. Stranke iz odstavka 1 lahko zahtevajo dokončno razkritje bistvenih dejstev in premislekov, na podlagi katerih se namerava priporočiti uvedba dokončnih ukrepov ali zaključek preiskave ali postopka brez uvedbe ukrepov, pri tem pa se posebna pozornost nameni razkritju vseh dejstev ali premislekov, ki so drugačni od tistih, uporabljenih začasne ukrepe.

3. Pisni zahtevki za dokončno razkritje se naslovijo na Komisijo, ki jih mora v primerih, pri katerih je bila uvedena začasna dajatev, prejeti najpozneje en mesec po objavi uvedbe te dajatve. Če začasna dajatev ni bila uvedena, se strankam ponudi priložnost, da zahtevajo dokončno razkritje v rokih, ki jih določi Komisija.

4. Dokončno razkritje se poda v pisni obliki. Ob ustreznem upoštevanju varstva zaupnih informacij se opravi čim prej, običajno najpozneje en mesec pred dokončnim sklepom ali predložitvijo predloga Komisije za dokončni ukrep v skladu s členoma 14 in 15. Če Komisija določenih dejstev ali premislekov tedaj ne sme razkriti, jih razkrije, čim prej je mogoče potem.

Razkritje ne vpliva na noben poznejši sklep, ki ga sprejmeta Komisija ali Svet, vendar pa, če takšen sklep temelji na drugačnih dejstvih in premislekih, se ti čim prej razkrijejo.

5. Pripombe, poslane po dokončnem razkritju, se upoštevajo samo, če prispejo v roku, ki ga za vsak primer posebej določi Komisija ob ustreznem upoštevanju nujnosti zadeve, in znaša vsaj deset dni.

Člen 31

Interes Skupnosti

1. Ugotovitev, ali interes Skupnosti zahteva posredovanje, je treba utemeljiti z oceno vseh različnih interesov kot celote, vključno z interesi domače industrije ter uporabnikov in potrošnikov; ugotovitev v skladu s tem členom se sprejme samo, če je bila vsem strankam dana priložnost za predstavitev stališč v skladu z odstavkom 2. Pri takšnem pregledu je treba zlasti upoštevati potrebo po odpravi učinkov škodljivega subvencioniranja, ki izkrivljajo trgovino, in po ponovni vzpostavitvi učinkovite konkurence. Ukrepi, določeni na podlagi ugotovljenega subvencioniranja in škode, se ne smejo uporabljati, če lahko organi na podlagi vseh predloženih informacij sprejmejo nedvoumen sklep, da uporaba takšnih ukrepov ni v interesu Skupnosti.

2. Da se zagotovi trdna podlaga, na kateri lahko organi upoštevajo vsa stališča in informacije pri odločitvi, ali je uvedba ukrepov v interesu Skupnosti ali ne, se pritožniki, uvozniki in njihova reprezentativna združenja, reprezentativne organizacije uporabnikov in reprezentativne organizacije potrošnikov v rokih iz obvestila o začetku preiskave o izravnalni dajati lahko sami javijo in predložijo informacije Komisiji. Takšne informacije ali njihovi ustrezni povzetki se dajo na voljo drugim strankam iz tega odstavka, ki imajo pravico, da nanje odgovorijo.

3. Stranke, ki so ukrepale v skladu z odstavkom 2, lahko zahtevajo zaslišanje. Takšne zahteve se odobrijo, če se oddajo v rokih iz odstavka 2 in če so v njih opisani razlogi v smislu interesa Skupnosti, čemu naj bi se zadevne stranke zaslišale.

4. Zadevne stranke, ki so ukrepale v skladu z odstavkom 2, lahko predložijo pripombe glede uporabe uvedenih začasnih dajatev. Da se takšne pripombe upoštevajo, morajo prispeti v enem mesecu po začetku uporabe takšnih ukrepov, pripombe ali njihovi ustrezni povzetki pa se dajo na voljo drugim strankam, ki imajo pravico, da nanje odgovorijo.

5. Komisija pregleda informacije, ki so pravilno predložene, in preveri, v kakšnem obsegu so reprezentativne, rezultati takšne analize pa se skupaj z mnenjem o njihovi ustreznosti pošljejo Svetovalnemu odboru. Uravnoveženost stališč, izraženih v Odboru, upošteva Komisija pri predlogih v skladu s členoma 14 in 15.

6. Stranke, ki so ukrepale v skladu z odstavkom 2, lahko zahtevajo, da se jim dajo na voljo dejstva in premisleki, na podlagi katerih se bodo verjetno sprejeli dokončni sklepi. Takšne informacije se dajo na voljo v možnem obsegu in brez vpliva na poznejše sklepe Komisije ali Sveta.

7. Informacije se upoštevajo samo, če so jim priloženi dejanski dokazi, ki potrjujejo njihovo veljavnost.

Člen 32

Razmerje med ukrepi izravnalnih dajatev in večstranskimi sredstvi

Če za uvoženi izdelek veljajo protiukrepi, uvedeni v okviru postopkov za reševanje sporov iz Sporazuma o subvencijah, in če so takšni ukrepi ustrezni za odpravo škode, povzročene s subvencijami, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se izravnalne dajatve, uvedene za ta izdelek, nemudoma opustijo ali razveljavijo, kakor je ustrezno.

Člen 33

Končne določbe

Ta uredba ne izključuje uporabe:

(a) posebnih pravil iz sporazumov, sklenjenih med Skupnostjo in tretjimi državami;

(b) uredb Skupnosti iz kmetijskega sektorja in uredb Sveta (EGS) št. 2783/75 ⁽¹⁾, (ES) št. 3448/93 ⁽²⁾ in (ES) št. 1667/2006 ⁽³⁾. Ta uredba dopolnjuje navedene uredbe in odstopa od tistih njihovih določb, ki preprečujejo uporabo izravnalnih dajatev;

(c) posebnih ukrepov, če takšni ukrepi niso v nasprotju z obveznostmi na podlagi GATT.

Člen 34

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 2026/97 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo, se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi VI.

Člen 35

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske Unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Luxembourg, 11. junija 2009

Za Svet
Predsednik
G. SLAMEČKA

⁽¹⁾ UL L 282, 1.11.1975, str. 104.

⁽²⁾ UL L 318, 20.12.1993, str. 18.

⁽³⁾ UL L 312, 11.11.2006, str. 1.

PRILOGA I

PONAZORITVENI SEZNAM IZVOZNIH SUBVENCIJ

- (a) Neposredne subvencije, ki jih podjetju ali industriji odobri vlada na podlagi izvažanja.
- (b) Sheme za zadržanje deviznih sredstev ali podobna ravnanja, ki vključujejo izvozne premije.
- (c) Notranje prevozne pristojbine in tovornina, ki jih za izvozne pošiljke določi vlada ali za katere vlada da pooblastilo za njihovo določitev, pod pogoji, ki so ugodnejši od pogojev za notranje pošiljke.
- (d) Dobava uvoženih oziroma domačih izdelkov ali storitev, namenjenih za uporabo v proizvodnji izvoženega blaga, ki jih zagotovijo vlade ali njihovi organi neposredno ali posredno v okviru državnih shem, pod pogoji, ki so ugodnejši od pogojev pri zagotavljanju enakih ali neposredno konkurenčnih izdelkov ali storitev, namenjenih za uporabo v proizvodnji blaga za domačo porabo, če so (pri izdelkih) takšni pogoji ugodnejši od pogojev, ki jih njihovi izvozniki lahko dosežejo pod tržnimi pogoji na svetovnih trgih⁽¹⁾.
- (e) Popolna ali delna oprostitvev, odpust ali odlog, ki se posebej nanaša na izvoz, neposrednih davkov⁽²⁾ ali prispevkov za socialno varnost, ki jih plačajo ali lahko plačajo industrijska ali trgovska podjetja⁽³⁾.
- (f) Posebne oprostitve pri izračunu osnove za obračun neposrednih davkov, ki se nanašajo neposredno na izvoz ali izvažanje in se odobrijo poleg oprostitvev za proizvodnjo blaga za domačo porabo.
- (g) Oprostitvev ali odpust posrednih davkov⁽⁴⁾ za proizvodnjo in distribucijo izvoženih izdelkov, ki presegajo davke, obračunane za proizvodnjo in distribucijo podobnih izdelkov, ki se prodajo za domačo porabo.
- (h) Oprostitvev, odpust ali odlog plačila kumulativnih posrednih davkov⁽⁵⁾ iz predhodne faze za blago ali storitve, uporabljene v proizvodnji blaga za izvoz, ki presegajo oprostitvev, odpust ali odlog kumulativnih posrednih davkov iz predhodne faze za blago ali storitve, uporabljene v proizvodnji podobnih izdelkov za domačo porabo, vendar le pod pogojem, da se plačilo teh kumulativnih posrednih davkov iz prve faze lahko za izvožene izdelke oprosti, odpusti ali odloži, tudi če se njihovo plačilo ne oprosti, odpusti ali odloži za podobne izdelke, namenjene domači porabi, če se kumulativni posredni davki iz prvotne faze zaračunajo za vložke, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka (ob upoštevanju običajne opustitve zaradi odpadkov)⁽⁶⁾. Ta točka se razlaga v skladu s smernicami o porabi vložkov v proizvodnem procesu iz Priloge II.

⁽¹⁾ Izraz „na voljo na trgu“ pomeni, da izbira med domačimi in uvoženimi proizvodi ni omejena in da je odvisna samo od komercialnih premislekov.

⁽²⁾ V tej uredbi:

- izraz „neposredni davki“ pomeni davke od plač, dobičkov, obresti, najemnin, licenčnih in vseh drugih oblik prihodka ter davke od lastništva nad nepremičninami,
- izraz „uvozne dajatve“ pomeni tarife, carine in druge finančne dajatve, ki niso našete drugje v tej opombi in se obračunajo za uvoz,
- izraz „posredni davki“ pomeni prometni davek, trošarine, davek na dodano vrednost, davek od franšiz, takse, davek na prenos, davek od zalog in opreme, dajatve na meji in vse druge davke, ki ne spadajo pod neposredne davke in uvozne dajatve,
- posredni davki „iz predhodne faze“ so davki, ki se obračunajo za blago ali storitve, uporabljene neposredno ali posredno pri izdelavi proizvoda,
- „kumulativni“ posredni davki so davki, ki se obračunajo v več fazah, če ni mehanizma za naknadno kreditiranje davka, če se blago ali storitve, za katere velja davek v eni fazi proizvodnje, uporabijo v poznejši fazi proizvodnje,
- „odpust davkov“ vključuje povračilo ali znižanje davkov,
- „odpust ali povračilo“ vključuje v celoti ali delno oprostitvev ali odložitvev plačila uvoznih dajatev.

⁽³⁾ Odlog ne sme znašati toliko količnik izvozna subvencija, če se na primer plačujejo ustrezne obresti.

⁽⁴⁾ Glej opombo 2.

⁽⁵⁾ Glej opombo 2.

⁽⁶⁾ Točka (h) se ne uporablja za sisteme davka na dodano vrednost in izravnave dajatev na meji namesto njih, vprašanje čezmernega odpusta davkov na dodano vrednost je obravnavano izključno v točki (g).

- (i) Odpust ali povračilo uvoznih dajatev, ki presega dajatve ⁽⁷⁾, zaračunane za uvožene vložke, porabljene v proizvodnji izvoženih izdelkov (ob upoštevanju običajne opustitve zaradi odpadkov), vendar le pod pogojem, da v posebnih primerih podjetje lahko kot nadomestilo za uvožene vložke uporabi enako količino vložkov iz domačega trga, ki so enake kakovosti in imajo enake lastnosti, da izkoristi ugodnosti te določbe, če se uvoz in ustrezní izvoz izvedeta v okviru ustreznega časovnega obdobja, ki ne sme presegati dveh let. Ta točka se razlaga v skladu s smernicami za porabo vložkov v proizvodnem procesu iz Priloge II in smernicami za določitev nadomestnih sistemov povračila za izvozne subvencije iz Priloge III.
- (j) Programi jamstev za izvozna posojila ali programi zavarovanja izvoznih posojil, programi zavarovanj in jamstev proti zvišanju stroškov izvoženih izdelkov ali programi za kritje tečajnega tveganja, ki jih zagotavljajo vlade (ali posebne ustanove pod njihovim nadzorom) s premijskimi stopnjami, ki ne zadoščajo za kritje dolgoročnih stroškov poslovanja in izgub programov.
- (k) Izvozna posojila, ki jih odobrijo vlade (ali posebne ustanove, ki so pod njihovim nadzorom ali delujejo pod njihovim vodstvom) po obrestnih merah, nižjih od obrestnih mer, ki se morajo dejansko plačati za tako porabljena sredstva (ali bi jih morali plačati, če bi jih najeli na mednarodnih kapitalskih trgih za pridobitev sredstev enake ročnosti in pod istimi pogoji in izražene v isti valuti kakor izvozno posojilo), ali plačilo s strani vlade vseh ali dela stroškov, ki jih imajo izvozniki ali finančne ustanove pri pridobivanju posojil, če se ta porabijo za zagotavljanje znatne prednosti na področju pogojev za izvozna posojila.

Če je članica WTO pogodbenica Mednarodne zaveze o uradnih izvoznih posojilih, ki je imela 1. januarja 1979 vsaj 12 takšnih prvotnih članic pogodbenic (ali poznejše zaveze, ki so jo sprejele te prvotne članice), ali če članica WTO v praksi uporablja določbe o obrestnih merah iz ustrezne zaveze, se praksa izvoznega kreditiranja, ki je v skladu s temi določbami, ne šteje za izvozno subvencijo.

- (l) Vsa druga javna sredstva, ki predstavljajo izvozno subvencijo v smislu člena XVI GATT iz leta 1994.

⁽⁷⁾ Glej opombo 2.

PRILOGA II

SMERNICE O PORABI VLOŽKOV V PROIZVODNEM PROCESU ⁽¹⁾

I

1. Sheme rabata na posredne davke lahko dopuščajo oprostitev, odpust ali odložitev plačila kumulativnih posrednih davkov iz predhodne faze, zaračunanih za vložke, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka (ob upoštevanju običajne opustitve zaradi odpadkov). Podobno lahko sheme povračil dopuščajo odpust ali povračilo uvoznih dajatev, zaračunanih za vložke, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka (ob upoštevanju običajne opustitve zaradi odpadkov).
2. Ponazoritveni seznam izvoznih subvencij v Prilogi I se sklicuje na izraz „vložki, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka“ iz točk (h) in (i). V skladu s točko (h) lahko sheme rabata na posredne davke predstavljajo izvezno subvencijo, če privedejo do oprostitve, odpusta ali odložitve plačila kumulativnih posrednih davkov iz predhodne faze, ki presegajo znesek takih dejansko zaračunanih davkov za vložke, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka. V skladu s točko (i) lahko sheme povračil predstavljajo izvezno subvencijo, če privedejo do odpusta ali povračila uvoznih dajatev, ki presegajo dejansko zaračunane dajatve za vložke, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka. Obe točki določata, da je treba pri ugotovitvah glede porabe vložkov v proizvodnji izvoženega izdelka upoštevati običajne opustitve zaradi odpadkov. Točka (i) prav tako predvideva možnost nadomestila, kjer je to primerno.

II

3. Komisija mora pri preučevanju, ali se vložki porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka, kot del preiskave o izravnalni dajatvi v skladu s to uredbo, navadno ravnati na naslednji način.
4. Kadar se domneva, da gre pri shemi rabata na neposredne davke ali shemi povračila za subvencijo zaradi prevelikega rabata ali presežnega povračila posrednih davkov ali uvoznih dajatev na vložke, porabljene v proizvodnji izvoženega izdelka, mora Komisija navadno najprej določiti, ali ima vlada države izvoznice vzpostavljen sistem ali postopek, ki ga tudi uporablja, da bi potrdila, kateri vložki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka in v kakšnih količinah. Kadar se določi, da se bo tak sistem ali postopek uporabil, mora Komisija navadno nato preučiti sistem ali postopek, da vidi, ali je upravičen, ali je učinkovit za želeni namen in ali temelji na splošno sprejetih trgovinskih praksah v državi izvoza. Komisija lahko domneva, da je v skladu s členom 26(2) nujno izvesti nekatere praktične teste, da preveri informacije ali se prepriča o učinkoviti uporabi sistema ali postopka.
5. Kadar ni nobenega takšnega sistema ali postopka, kadar tak sistem ali postopek ni upravičen ali kadar je bilo ugotovljeno in se domneva, da je upravičen, vendar je bilo ugotovljeno, da se ne uporablja ali da se ne uporablja učinkovito, bo država izvoznica navadno morala izvesti nadaljnjo preiskavo na podlagi dejanskih vključenih vložkov, da se določi, ali je bilo plačilo presežno. Če Komisija meni, da je potrebno, se lahko izvede nadaljnja preiskava v skladu s točko 4.
6. Komisija mora vložke navadno obravnavati kot fizično vključene, če se uporabijo v proizvodnem procesu in so fizično prisotni v izvoženem izdelku. Ni pa nujno, da ima vložek v končnem proizvodu enako obliko, v kakršni je vstopil v proizvodni proces.
7. Pri določanju zneska posameznega vložka, ki se porabi v proizvodnji izvoženega izdelka, je treba navadno upoštevati „običajne opustitve zaradi odpadkov“, take odpadke pa je navadno treba obravnavati kot porabljene v proizvodnji izvoženega izdelka. Izraz „odpadki“ se nanaša na tisti del določenega vložka, ki nima neodvisne funkcije v proizvodnem procesu, se ne porabi v proizvodnji izvoženega izdelka (na primer zaradi neučinkovitosti) in ga ne predela, uporabi ali proda isti proizvajalec.
8. Komisija mora pri določanju, ali je zahtevana opustitev zaradi odpadkov „običajna“, navadno upoštevati proizvodni proces, povprečne izkušnje industrije v državi izvoznici in druge tehnične dejavnike, če je to primerno. Komisija mora upoštevati, da je pomembno vprašanje, ali so organi v državi izvoznici primerno izračunali količino odpadkov, kadar se namerava taka količina vključiti v znižanje ali odpust davka ali dajatve.

⁽¹⁾ Vložki, porabljene v proizvodnem procesu, so fizično vključeni vložki, energija, gorivo in olja, uporabljena v proizvodnem procesu in katalizatorjih, ki se porabijo med njihovo uporabo, da dobimo proizvod za izvoz.

PRILOGA III

SMERNICE ZA DOLOČITEV NADOMESTNIH SISTEMOVPOVRAČIL ZA IZVOZNE SUBVENCije

I

Sistemi povračil lahko dopuščajo nadomestilo ali povračilo uvoznih dajatev za vložke, ki se porabijo v proizvodnem procesu drugega izdelka, kadar izvoz tega izdelka vsebuje domače vložke, ki so enake kakovosti in enakih lastnosti kakor vložki, predloženi za uvožene vložke. V skladu s točko (i) Priloge I lahko nadomestni sistemi povračil predstavljajo izvozno subvencijo, če privedejo do presežnega povračila uvoznih dajatev, zaračunanih na začetku za uvožene vložke, za katere se zahteva povračilo.

II

Komisija mora pri preučevanju katerega koli nadomestnega sistema povračil v okviru preiskave o izravnalni dajatvi v skladu s to uredbo navadno ravnati na naslednji način:

1. točka (i) Priloge I določa, da se vložki domačega trga lahko nadomestijo z uvoženimi vložki v proizvodnji izvoženega izdelka, če se uporabijo v enakih količinah in imajo enako kakovost in lastnosti kakor uvoženi vložki, ki jih nadomeščajo. Pomembno je, da obstaja sistem ali postopek preverjanja, ker vladi države izvoznice omogoča, da zagotovi in dokaže, da količina vložkov, za katere se zahteva povračilo, ne presega količine podobnih izvoženih izdelkov, ne glede na obliko, in da ni povračila uvoznih dajatev, ki presegajo tiste, prvotno zaračunane za zadevne uvožene vložke;
2. kadar se domneva, da sistem nadomestnega povračila predstavlja subvencijo, mora Komisija navadno najprej določiti, ali ima vlada države izvoznice vzpostavljen sistem ali postopek preverjanja in ga uporablja. Kadar se ugotovi, da se sistem ali postopek uporablja, mora Komisija navadno nato preučiti postopke preverjanja, da vidi, ali so upravičeni, ali so učinkoviti za želeni namen ter ali temeljijo na splošno sprejetih trgovinskih praksah v državi izvoza. Če se ugotovi, da postopki izpolnjujejo ta merila in se učinkovito uporabljajo, se domneva, da subvencija ne obstaja. Komisija lahko šteje, da je v skladu s členom 26(2) nujno izvesti nekatere praktične teste, da se preverijo podatki ali se prepriča, da se sistem ali postopek preverjanja učinkovito uporablja;
3. kadar ni postopkov preverjanja, kadar ti niso upravičeni ali kadar so taki postopki sicer uvedeni in se domneva, da so upravičeni, vendar se ugotovi, da se dejansko ne uporabljajo ali da se ne uporabljajo učinkovito, lahko subvencija obstaja. V takih primerih bo morala država izvoznica izvesti nadaljnjo preiskavo na podlagi dejanskih vpletenih poslov, da ugotovi, ali je bilo plačilo preseženo. Če Komisija meni, da je potrebno, se lahko izvede nadaljnja preiskava v skladu s točko 2;
4. za obstoj določbe o nadomestnem povračilu, v skladu s katero se izvoznikom dopušča, da izberejo posamezne uvozne pošiljke, za katere se zahteva povračilo, se samo po sebi ne domneva, da gre za subvencijo;
5. domneva se, da obstaja presežno povračilo uvoznih dajatev v smislu točke (i) Priloge I, kadar so vlade plačale obresti za vsak povrnen znesek v skladu s svojimi shemami povračil v višini dejansko plačanih ali plačljivih obresti.

PRILOGA IV

(Ta priloga ponovno navaja Prilogo 2 k Sporazumu o kmetijstvu. Vse pojme ali izraze, ki v njej niso razloženi ali niso samoumevni, je treba razlagati v okviru navedenega sporazuma).

DOMAČA PODPORA: PODLAGA ZA OPROSTITEV OBVEZNOSTI ZNIŽANJA

1. Ukrepi domače podpore, za katere se zahteva oprostitev obveznosti znižanja, izpolnjujejo osnovno zahtevo, da ne povzročajo motenj v trgovini ali proizvodnji oziroma jih povzročajo kar najmanj. Tako morajo vsi ukrepi, za katere se zahteva oprostitev, izpolnjevati naslednja osnovna merila:

(a) zadevna podpora se zagotovi v okviru javno financiranega vladnega programa (vključno z izpadlimi vladnimi dohodki), ki ne vključuje prenosov od potrošnikov, in

(b) zadevna podpora ne sme imeti učinka cenovne podpore proizvajalcem;

ter posebna strateška merila in pogoje, opredeljene spodaj.

Programi vladnih storitev

2. Splošne storitve

Politike v tej kategoriji vključujejo izdatke (ali izpadle dohodke) v zvezi s programi, ki zagotavljajo storitve ali ugodnosti za kmetijstvo ali podeželsko skupnost. Ne vključujejo neposrednih plačil proizvajalcem ali predelovalcem. Taki programi, ki med drugim vključujejo naslednje s spodnjega seznama, izpolnjujejo splošna merila iz točke 1 in po potrebi posebne pogoje glede politik, kadar je tako določeno spodaj:

(a) raziskave, vključno s splošnimi raziskavami, raziskave, povezane z okoljskimi programi, in raziskovalne programe, povezane s posameznimi izdelki;

(b) nadziranje škodljivcev in bolezni, vključno s splošnimi ukrepi za nadziranje škodljivcev ter bolezni, in ukrepi, namenjeni posameznim izdelkom, kakršni so sistemi zgodnjega opozarjanja, karantena in izkoreninjenje;

(c) usposabljanje, vključno s splošnimi in posebnimi vrstami usposabljanja;

(d) storitve širjenja in svetovanja, vključno z zagotavljanjem načinov za lažji prenos informacij in rezultatov raziskav proizvajalcem in potrošnikom;

(e) inšpekcijske storitve, vključno s splošnimi inšpekcijskimi storitvami in inšpekcijskimi pregledi posameznih izdelkov za zdravstvene, varnostne, ocenjevalne ali standardizacijske namene;

(f) storitve trženja in pospeševanja, vključno s tržnimi informacijami, nasveti in pospeševanjem v zvezi s posameznimi izdelki, razen izdatkov za neopredeljene namene, ki jih lahko uporabijo prodajalci za znižanje njihove prodajne cene ali podelitev neposredne ekonomske koristi kupcem; in

(g) infrastrukturne storitve, vključno z: električnim omrežjem, cestami in drugimi vrstami prevoza, tržnimi in pristaniškimi zmogljivostmi, zmogljivostmi oskrbe z vodo, jezovi in sistemi odvodnjavanja ter infrastrukturnimi deli, povezanimi z okoljskimi programi. V vseh primerih so izdatki namenjeni samo vzpostavitvi ali zgraditvi glavnih del ter izključujejo subvencionirano vzpostavitev kmetijskih zmogljivosti, razen za priključitev splošno dostopnih javnih služb. Ne vključujejo subvencije za vložke ali operativne stroške ali pristojbine za preferencialne uporabnike.

3. Javno skladiščenje zaradi varnosti preskrbe s hrano ⁽¹⁾

Izdatki (ali izpadli dohodki) v zvezi s kopičenjem in skladiščenjem zalog izdelkov, ki predstavljajo bistveni del programa varnosti preskrbe s hrano, opredeljenega v nacionalni zakonodaji. To lahko vključuje vladno pomoč zasebnemu skladiščenju izdelkov kot del takega programa.

⁽¹⁾ Za namene točke 3 te priloge se za vladne programe skladiščenja zaradi varnosti preskrbe s hrano v državah v razvoju, katerih delovanje je pregledno in izvedeno v skladu z uradno objavljeni objektivnimi merili ali smernicami, domneva, da so skladni z določbami te točke, vključno s programi, po katerih so zaloge živil zaradi varnosti preskrbe s hrano nabavljene in sproščene po vladno nadzorovanih cenah, če je razlika med nabavno ceno in zunanjo referenčno ceno upoštevana v programu za kontrolo gibanja živali v mednarodnem prometu (AMS).

Obseg in kopičenje takih zalog ustreza vnaprej določenim ciljem, povezanim zgolj z varnostjo preskrbe s hrano. Postopek kopičenja in odstranjevanja zalog mora biti finančno pregleden. Vlada hrano kupi po trenutnih tržnih cenah, prodaja izdelkov iz varnostnih zalog pa se opravi po cenah, ki niso nižje od trenutne domače tržne cene za zadevni izdelek in kakovost.

4. Domača pomoč v hrani ⁽¹⁾

Izdatki (ali izpadli dohodki) v zvezi z zagotavljanjem domače pomoči s hrano delom prebivalstva v stiski.

Za upravičenost do prejemanja pomoči v hrani veljajo jasno opredeljena merila, povezana s prehranskimi cilji. Taka pomoč je v obliki neposredne preskrbe s hrano za zadevne ljudi ali zagotavljanja sredstev, da se upravičenim prejemnikom omogoči nakup hrane bodisi po tržnih ali subvencioniranih cenah. Vlada hrano kupi po trenutnih tržnih cenah, financiranje in upravljanje pomoči pa je pregledno.

5. Neposredna plačila proizvajalcem

Pomoč, ki se z neposrednimi plačili (ali izpadlimi dohodki, vključno s plačili v naravi) zagotovi proizvajalcem, za katere oprostitev zahtevanih obveznosti znižanja izpolnjuje osnovna merila, določena v točki 1, poleg posebnih meril, ki veljajo za posamezne vrste neposrednih plačil, kakor je določeno v točkah do 13. Kadar se oprostitev znižanja zahteva za katero koli obstoječo ali novo vrsto neposrednega plačila, razen tistih, opredeljenih v točkah 6 do 13, je to plačilo usklajeno z merili določenimi v točkah 6(b) do (e), poleg splošnih meril, določenih v točki 1.

6. Nevezana dohodkovna podpora

(a) Upravičenost do takih plačil se določi z jasno opredeljenimi merili, kakršen je dohodek, status proizvajalca ali lastnika zemljišča, uporaba dejavnikov ali proizvodna raven v določenem in nespremenljivem osnovnem obdobju.

(b) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan z vrsto ali obsegom proizvodnje, ki jo je proizvajalec opravil v katerem koli letu po osnovnem obdobju (vključno z glavami živine), oziroma ne sme temeljiti na taki vrsti ali obsegu proizvodnje.

(c) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan z domačimi ali mednarodnimi cenami, ki veljajo za vsako proizvodnjo v katerem koli letu po osnovnem obdobju, oziroma ne sme temeljiti na takih cenah.

(d) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan s proizvodnimi dejavniki, ki so se uporabili v katerem koli letu po osnovnem obdobju, oziroma ne sme temeljiti na takih dejavnikih.

(e) Za prejem takih plačil ni potrebna proizvodnja.

7. Finančna udeležba vlade v programih zavarovanja dohodka in programih varnostne mreže za dohodke

(a) Upravičenost do takih plačil se določi z izgubo dohodka, pri čemer se upošteva samo dohodek, ustvarjen iz kmetijstva, ki presega 30 % povprečnega bruto dohodka ali je temu enak z vidika neto dohodka (razen vseh plačil iz istih ali podobnih shem) v prejšnjem triletnem obdobju ali triletnem povprečju, ki temelji na prejšnjem petletnem obdobju, razen najvišje in najnižje vrednosti. Vsak proizvajalec, ki izpolnjuje ta pogoj, je upravičen do prejema plačil.

(b) Znesek takih plačil nadomešča manj kakor 70 % izgube dohodka proizvajalca v letu, ko ta postane upravičen do prejemanja take pomoči.

(c) Znesek katerega koli takega plačila se nanaša zgolj na dohodek; ne nanaša se na vrsto ali obseg proizvodnje (razen glav živine), ki jo je proizvajalec opravil; niti na domače ali mednarodne cene, ki veljajo za tako proizvodnjo; niti na uporabljene proizvodne dejavnike.

(d) Kadar proizvajalec v istem letu prejme plačila skladno s to točko in skladno s točko 8 (pomoč ob naravnih nesrečah), je skupni znesek takih plačil manjši od 100 % celotne izgube proizvajalca.

8. Plačila (opravljena neposredno ali v obliki finančne udeležbe vlade v shemah zavarovanja pridelkov) za pomoč ob naravnih nesrečah

(a) Upravičenost do takih plačil se lahko prizna samo potem, ko vladni organi uradno priznajo, da se je naravna ali podobna nesreča (vključno z izbruhi bolezni, napadi škodljivcev, jedrskimi nesrečami in vojno na ozemlju zadevne države članice) zgodila ali se dogaja; upravičenost se določi s proizvodno izgubo, ki presega 30 % povprečja proizvodnje v prejšnjem triletnem obdobju ali triletnem povprečju na podlagi prejšnjega petletnega obdobja, razen najvišje in najnižje vrednosti.

⁽¹⁾ Za namene točk 3 in 4 te priloge se za preskrbo z živili po subvencioniranih cenah, zato da se redno izpolnjujejo prehranske zahteve v mestnih in podeželskih revnih državah v razvoju po primernih cenah, domneva, da je skladna z določbami te točke.

- (b) Plačila, opravljena po nesreči, se uporabljajo samo v zvezi z izgubami dohodka, živine (vključno s plačili v zvezi z veterinarskim zdravljenjem živalmi), zemljišč ali drugih proizvodnih dejavnikov zaradi naravne nesreče.
 - (c) Plačila ne smejo nadomestiti več od skupnega stroška nadomestitve takih izgub in ne smejo zahtevati ali opredeliti vrste ali količine prihodnje proizvodnje.
 - (d) Plačila, opravljena med nesrečo, ne smejo preseči ravni, ki je potrebna, da se prepreči ali ublaži dodatna izguba, kakor je opredeljeno v merilu, določenem v točki (b).
 - (e) Kadar proizvajalec v istem letu prejme plačila skladno s to točko in skladno s točko 7 (programi zavarovanja dohodka in programi varnostnih mrež za dohodek), mora biti skupni znesek takih plačil manjši od 100 % skupne izgube proizvajalca.
9. Pomoč za strukturno prilagoditev, zagotovljena v okviru programov za upokožitev proizvajalcev
- (a) Upravičenost do takih plačil se določi s sklicevanjem na jasno opredeljena merila v programih, namenjenih lažji upokožitvi ljudi, vključenih v tržno kmetijsko proizvodnjo, ali njihov prehod na nekmetijske dejavnosti.
 - (b) Plačila so odvisna od tega, ali so prejemniki v celoti in dokončno opustili tržno kmetijsko proizvodnjo.
10. Pomoč za strukturno prilagoditev, zagotovljena v okviru programov za umik virov
- (a) Upravičenost do takih plačil se določi s sklicevanjem na jasno opredeljena merila v programih, namenjenih umiku zemljišč ali drugih virov, vključno z živino, iz tržne kmetijske proizvodnje.
 - (b) Plačila so odvisna od tega, ali zemljišča najmanj tri leta niso namenjena tržni kmetijski proizvodnji in, pri živini, od zakola ali dokončne trajne odstranitve.
 - (c) Plačila ne zahtevajo ali opredeljujejo nobene nadomestne uporabe za tako zemljišče ali druge vire, ki vključuje proizvodnjo tržnih kmetijskih proizvodov.
 - (d) Plačila niso povezana niti z vrsto niti s količino proizvodnje niti z domačimi ali mednarodnimi cenami, ki veljajo za proizvodnjo, pri kateri se uporablja zemljišče ali drugi viri, ki ostanejo namenjeni proizvodnji.
11. Pomoč za strukturno prilagoditev, zagotovljena v okviru investicijske pomoči
- (a) Upravičenost do takih plačil se določi s sklicevanjem na jasno opredeljena merila v vladnih programih, ki so namenjeni temu, da pomagajo finančnemu ali fizičnemu prestrukturiranju dejavnosti proizvajalcev kot odgovor na objektivno izkazano strukturno prikrajšanje. Upravičenost do takih programov lahko prav tako temelji na jasno opredeljenem vladnem programu za denacionalizacijo kmetijskih zemljišč.
 - (b) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan oziroma ne sme temeljiti na vrsti ali obsegu proizvodnje (vključno z glavami živine), ki jo je proizvajalec opravil v katerem koli letu po osnovnem obdobju, razen, kakor je opredeljeno v okviru merila (e).
 - (c) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan z oziroma ne sme temeljiti na domačih ali mednarodnih cenah, ki veljajo za vsako proizvodnjo v katerem koli letu po osnovnem obdobju.
 - (d) Plačila se opravijo samo za obdobje, ki je potrebno za izvedbo naložbe, za katero so dodeljena.
 - (e) Plačila niti ne vsebujejo obveznosti niti ne določajo kmetijskih proizvodov, ki bi jih morali proizvesti prejemniki, razen zahteve, da ne proizvedejo določenega proizvoda.
 - (f) Plačila so omejena na znesek, ki je potreben za nadomestitev strukturnega prikrajšanja.
12. Plačila v okviru okoljskih programov
- (a) Upravičenost do takih plačil se določi kot del jasno opredeljenega vladnega ali ohranitvenega programa in je odvisna od izpolnitve posebnih pogojev v skladu z vladnim programom, vključno s pogoji, povezanimi s proizvodnimi metodami ali vložki.

(b) Znesek plačila je omejen na dodatne stroške ali izgubo dohodka, ki izvira iz uskladitve z vladnim programom.

13. Plačila v okviru regionalnih programov pomoči

- (a) Upravičenost do takih plačil je omejena na proizvajalce v prikrajšanih regijah. Vsaka taka regija mora biti jasno opredeljeno stično geografsko območje z opredeljivo gospodarsko in upravno identiteto, za katero se domneva, da je v prikrajšanem položaju, na podlagi nevtralnih in objektivnih meril, ki so jasno opredeljena v zakonodaji ali predpisu in kažejo, da težave regije izhajajo iz okoliščin, ki še zdaleč nisočasne.
 - (b) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan z oziroma ne sme temeljiti na vrsti ali obsegu proizvodnje (vključno z glavami živine), ki jo je proizvajalec opravil v katerem koli letu po osnovnem obdobju, razen če gre za zmanjšanje navedene proizvodnje.
 - (c) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan z oziroma ne sme temeljiti na domačih ali mednarodnih cenah, ki veljajo za vsako proizvodnjo v katerem koli letu po osnovnem obdobju.
 - (d) Plačila so namenjena samo proizvajalcem iz upravičenih regij, vendar so na splošno na voljo vsem proizvajalcem teh regij.
 - (e) Kadar so plačila povezana s proizvodnimi dejavniki, se lahko opravijo po regresivni stopnji nad mejno vrednostjo zadevnega dejavnika.
 - (f) Plačila so omejena na dodatne stroške ali izgubo dohodka, ki izvira iz opravljanja kmetijske proizvodnje na predpisanem območju.
-

PRILOGA V

Razveljavljena uredba s seznamom njenih zaporednih sprememb

Uredba Sveta (ES) št. 2026/97
(UL L 288, 21.10.1997, str. 1)

Uredba Sveta (ES) št. 1973/2002
(UL L 305, 7.11.2002, str. 4)

Uredba Sveta (ES) št. 461/2004
(UL L 77, 13.3.2004, str. 12)

Samo člen 2

PRILOGA VI

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 2026/97	Ta uredba
Člen 1(1)	Člen 1(1)
Člen 1(2), uvodne besede	Člen 2, uvodne besede
Člen 1(2), zaključne besede	Člen 2(a), začetni stavek
Člen 1(3), prvi pododstavek	Člen 2(a), končni stavek
Člen 1(3), drugi pododstavek	Člen 2(b)
Člen 1(4)	Člen 1(2)
Člen 1(5)	Člen 2(c)
Člen 2	Člen 3
Člen 3(1)	Člen 4(1)
Člen 3(2), prvi pododstavek, uvodno besedilo	Člen 4(2), prvi pododstavek, uvodno besedilo
Člen 3(2), prvi pododstavek, točka (a)	Člen 4(2), prvi pododstavek, točka (a)
Člen 3(2), prvi pododstavek, točka (b), prvi stavek	Člen 4(2), prvi pododstavek, točka (b)
Člen 3(2), prvi pododstavek, točka (b), drugi stavek	Člen 4(2), drugi pododstavek
Člen 3(2), prvi pododstavek, točka (b), tretji stavek	Člen 4(2), tretji pododstavek
Člen 3(2), prvi pododstavek, točka (c)	Člen 4(2), prvi pododstavek, točka (c)
Člen 3(2), drugi pododstavek	Člen 4(2), četrti pododstavek
Člen 3(3)	Člen 4(3)
Člen 3(4), prvi pododstavek, uvodno besedilo	Člen 4(4), prvi pododstavek, uvodno besedilo
Člen 3(4), prvi pododstavek, točka (a), prvi stavek	Člen 4(4), prvi pododstavek, točka (a)
Člen 3(4), prvi pododstavek, točka (a), drugi in tretji stavek	Člen 4(4), drugi pododstavek
Člen 3(4), prvi pododstavek, točka (b)	Člen 4(4), prvi pododstavek, točka (b)
Člen 3(5)	Člen 4(5)
Člen 5	Člen 5
Člen 6	Člen 6
Člen 7(1) in (2)	Člen 7(1) in (2)
Člen 7(3), prvi pododstavek, prvi stavek	Člen 7(3), prvi pododstavek
Člen 7(3), prvi pododstavek, drugi stavek	Člen 7(3), drugi pododstavek
Člen 7(3), drugi pododstavek	Člen 7(3), tretji pododstavek
Člen 7(4)	Člen 7(4)
Člen 8(1)	Člen 2(d)
Člen 8(2) do (9)	Člen 8(1) do (8)
Člen 9	Člen 9
Člen 10(1) do (4)	Člen 10(1) do (4)
Člen 10(7) do (13)	Člen 10(5) do (11)
Člen 10(14), prvi stavek	Člen 10(12), prvi pododstavek
Člen 10(14), drugi in tretji stavek	Člen 10(12), drugi pododstavek
Člen 10(15) in (16)	Člen 10(13) in (14)
Člen 11(1), prvi in drugi stavek	Člen 11(1), prvi pododstavek
Člen 11(1), tretji stavek	Člen 11(1), drugi pododstavek
Člen 11(1), četrti stavek	Člen 11(1), tretji pododstavek
Člen 11(2)	Člen 11(2)

Uredba (ES) št. 2026/97	Ta uredba
Člen 11(3), prvi stavek	Člen 11(3), prvi pododstavek
Člen 11(3), drugi stavek	Člen 11(3), drugi pododstavek
Člen 11(3), tretji stavek	Člen 11(3), tretji pododstavek
Člen 11(4), prvi stavek	Člen 11(4), prvi pododstavek
Člen 11(4), drugi stavek	Člen 11(4), drugi pododstavek
Člen 11(4), tretji stavek	Člen 11(4), tretji pododstavek
Člen 11(5)	Člen 11(5)
Člen 11(6), prvi stavek	Člen 11(6), prvi pododstavek
Člen 11(6), drugi stavek	Člen 11(6), drugi pododstavek
Člen 11(6), tretji stavek	Člen 11(6), tretji pododstavek
Člen 11(6), četrti stavek	Člen 11(6), četrti pododstavek
Člen 11(7), prvi stavek	Člen 11(7), prvi pododstavek
Člen 11(7), drugi stavek	Člen 11(7), drugi pododstavek
Člen 11(8), (9) in (10)	Člen 11(8), (9) in (10)
Člen 12	Člen 12
Člen 13(1)	Člen 13(1)
Člen 13(2), prvi in drugi stavek	Člen 13(2), prvi pododstavek
Člen 13(2), tretji in četrti stavek	Člen 13(2), drugi pododstavek
Člen 13(2), peti stavek	Člen 13(2), tretji pododstavek
Člen 13(3), (4) in (5)	Člen 13(3), (4) in (5)
Člen 13(6), prvi, drugi in tretji stavek	Člen 13(6), prvi pododstavek
Člen 13(6), četrti stavek	Člen 13(6), drugi pododstavek
Člen 13(7) in (8)	Člen 13(7) in (8)
Člen 13(9), prvi pododstavek	Člen 13(9), prvi pododstavek
Člen 13(9), drugi pododstavek, prvi in drugi stavek	Člen 13(9), drugi pododstavek
Člen 13(9), drugi pododstavek, tretji stavek	Člen 13(9), tretji pododstavek
Člen 13(10)	Člen 13(10)
Člen 14(1) do (4)	Člen 14(1) do (4)
Člen 14(5), uvodno besedilo	Člen 14(5), prvi del stavka
Člen 14(5)(a)	Člen 14(5), drugi del stavka od „ob upoštevanju“ do „ad valorem“
Člen 14(5)(b)	—
Člen 14(5), zaključno besedilo	Člen 14(5), zadnji del stavka
Člen 15(1), prvi stavek	Člen 15(1), prvi pododstavek
Člen 15(1), drugi stavek	Člen 15(1), drugi pododstavek
Člen 15(1), tretji stavek	Člen 15(1), tretji pododstavek
Člen 15(1), četrti stavek	Člen 15(1), četrti pododstavek
Člen 15(1), peti stavek	Člen 15(1), peti pododstavek
Člen 15(2)	Člen 15(2)
Člen 15(3), prvi stavek	Člen 15(3), prvi pododstavek
Člen 15(3), drugi stavek	Člen 15(3), drugi pododstavek
Člen 15(3), tretji stavek	Člen 15(3), tretji pododstavek
Člen 16(1)	Člen 16(1)
Člen 16(2), prvi stavek	Člen 16(2), prvi pododstavek
Člen 16(2), drugi in tretji stavek	Člen 16(2), drugi pododstavek

Uredba (ES) št. 2026/97	Ta uredba
Člen 16(3)	Člen 16(3)
Člen 16(4), uvodno besedilo, prvi del	Člen 16(4) prvi pododstavek
Člen 16(4), uvodno besedilo, drugi del	Člen 16(4), drugi pododstavek, uvodno besedilo in točki (a) in (b)
Člen 16(4)(a) in (b)	Člen 16(4), drugi pododstavek, točki (c) in (d)
Člen 16(5)	Člen 16(5)
Člen 17	Člen 17
Člen 18	Člen 18
Člen 19	Člen 19
Člen 20, prvi stavek	Člen 20, prvi odstavek
Člen 20, drugi stavek	Člen 20, drugi odstavek
Člen 21(1), (2) in (3)	Člen 21(1), (2) in (3)
Člen 21(4), prvi stavek	Člen 21(4), prvi pododstavek
Člen 21(4), drugi stavek	Člen 21(4), drugi pododstavek
Člen 21(4), tretji stavek	Člen 21(4), tretji pododstavek
Člen 22(1), prvi pododstavek, prvi stavek	Člen 22(1), prvi pododstavek
Člen 22(1), prvi pododstavek, drugi in tretji stavek	Člen 22(1), drugi pododstavek
Člen 22(1), prvi pododstavek, četrti stavek	Člen 22(1), tretji pododstavek
Člen 22(1), prvi pododstavek, peti stavek	Člen 22(1), četrti pododstavek
Člen 22(1), drugi pododstavek	Člen 22(1), peti pododstavek
Člen 22(1), tretji pododstavek, uvodno besedilo	Člen 22(1), šesti pododstavek, uvodno besedilo
Člen 22(1), tretji pododstavek, prva, druga in tretja alineja	Člen 22(1), šesti pododstavek, točke (a), (b) in (c)
Člen 22(1), četrti pododstavek	Člen 22(1), sedmi pododstavek
Člen 22(2), prvi stavek	Člen 22(2)
Člen 22(2), drugi stavek	Člen 22(3)
Člen 22(2), tretji stavek	Člen 22(4)
Člen 22(3)	Člen 22(5)
Člen 22(4)	Člen 22(6)
Člen 23(1), prvi pododstavek, prvi stavek	Člen 23(1)
Člen 23(1), prvi pododstavek, drugi stavek	Člen 23(2)
Člen 23(1), prvi pododstavek, tretji stavek	Člen 23(3), prvi pododstavek
Člen 23(1), drugi pododstavek, od „Praksa“ do „ne povzroči spremembe“	Člen 23(3), drugi pododstavek, uvodno besedilo
Člen 23(1), drugi pododstavek, od „njegovih bistvenih značilnosti“ do „proizvajalcev“	Člen 23(3), drugi pododstavek, točke (a), (b) in (c)
Člen 23(2), prvi in drugi stavek	Člen 23(4), prvi pododstavek
Člen 23(2), tretji stavek	Člen 23(4), drugi pododstavek
Člen 23(2), četrti in peti stavek	Člen 23(4), tretji pododstavek
Člen 23(2), šesti in sedmi stavek	Člen 23(4), četrti pododstavek
Člen 23(3), prvi pododstavek, prvi stavek	Člen 23(5)
Člen 23(3), prvi pododstavek, drugi stavek	Člen 23(6), prvi pododstavek
Člen 23(3), prvi pododstavek, tretji stavek	Člen 23(6), drugi pododstavek
Člen 23(3), prvi pododstavek, četrti stavek	Člen 23(6), tretji pododstavek
Člen 23(3), drugi pododstavek	Člen 23(6), četrti pododstavek
Člen 23(3), tretji pododstavek	Člen 23(6), peti pododstavek

Uredba (ES) št. 2026/97	Ta uredba
Člen 23(3), četrti pododstavek	Člen 23(7)
Člen 23(4)	Člen 23(8)
Člen 24(1), prvi in drugi stavek	Člen 24(1), prvi pododstavek
Člen 24(1), tretji stavek	Člen 24(1), drugi pododstavek
Člen 24(2), prvi stavek	Člen 24(2), prvi pododstavek
Člen 24(2), drugi in tretji stavek	Člen 24(2), drugi pododstavek
Člen 24(3)	Člen 24(3)
Člen 24(4), prvi in drugi stavek	Člen 24(4), prvi pododstavek
Člen 24(4), tretji stavek	Člen 24(4), drugi pododstavek
Člen 24(4), četrti in peti stavek	Člen 24(4), tretji pododstavek
Člen 24(5), prvi stavek	Člen 24(5), prvi pododstavek
Člen 24(5), drugi stavek	Člen 24(5), drugi pododstavek
Člen 24(5), tretji in četrti stavek	Člen 24(5), tretji pododstavek
Člen 24(6) in (7)	Člen 24(6) in (7)
Člen 25	Člen 25
Člen 26	Člen 26
Člen 27(1), (2) in (3)	Člen 27(1), (2) in (3)
Člen 27(4), prvi stavek	Člen 27(4), prvi pododstavek
Člen 27(4), drugi stavek	Člen 27(4), drugi pododstavek
Člen 28	Člen 28
Člen 29(1) do (5)	Člen 29(1) do (5)
Člen 29(6), prvi stavek	Člen 29(6), prvi pododstavek
Člen 29(6), drugi stavek	Člen 29(6), drugi pododstavek
Člen 30(1), (2) in (3)	Člen 30(1), (2) in (3)
Člen 30(4), prvi, drugi in tretji stavek	Člen 30(4), prvi pododstavek
Člen 30(4), zadnji stavek	Člen 30(4), drugi pododstavek
Člen 30(5)	Člen 30(5)
Člen 31	Člen 31
Člen 32	Člen 32
Člen 33	Člen 33
Člen 34	—
—	Člen 34
Člen 35	Člen 35
Priloga I do IV	Priloga I do IV
—	Priloga V
—	Priloga VI